

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2100/94

af 27. juli 1994

om EF-sortsbeskyttelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er en række særlige problemer med hensyn til, hvilken form for industriel ejendomsret der kan anvendes i forbindelse med plantesorter;

ordningerne for industriel ejendomsret for plantesorter er ikke harmoniseret på fællesskabsplan og reguleres derfor fortsat af medlemsstaternes lovgivninger, der ikke er ensartede;

det vil på den baggrund være hensigtsmæssigt at indføre en fællesskabsordning, som eksisterer parallelt med de nationale ordninger, og som gør det muligt at opnå industriel ejendomsret, der gælder i hele Fællesskabet;

gennemførelsen og anvendelsen af denne fællesskabsordning bør ikke varetages af medlemsstaternes myndigheder, men af en EF-myndighed, der har status som juridisk person, nemlig »EF-Sortsmyndigheden«;

ordningen skal også tage hensyn til den tekniske udvikling inden for planteforædling, herunder bioteknologi; for at tilskynde til frembringelse og udvikling af nye sorter bør alle planteforædlere have en bedre beskyttelse end i den nuværende situation, uden at dette dog uberettiget

bør forringe adgangen til beskyttelsen generelt eller i forbindelse med særlige forædlingsmetoder;

sorter af alle planteslægter og -arter bør kunne beskyttes;

sorter, der kan beskyttes, skal opfylde de internationale anerkendte betingelser, dvs. at de skal være selvstændige, ensartede, stabile og nye, og tillige være forsynet med en fastsat sortsbetegnelse;

det er vigtigt at fastsætte en definition af en plantesort for at sikre, at ordningen kan fungere tilfredsstillende;

det er ikke meningen, at denne definition skal ændre definitioner, der allerede måtte være fastlagt inden for intellektuel industriel ejendomsret, navnlig på patentområder, eller at den skal ændre eller udelukke anvendelsen af retsregler om adgangen til beskyttelse af produkter, herunder planter og plantemateriale, eller fremgangsmåder, der er omfattet af sådanne andre former for industriel ejendomsret;

det er imidlertid meget ønskeligt at have en fælles definition på begge områder; passende bestræbelser på internationalt plan bør derfor støttes for at nå frem til en sådan fælles definition;

i forbindelse med meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse er det nødvendigt at foretage en vurdering af sortens væsentligste kendetegn; sådanne kendetegn behøver imidlertid ikke nødvendigvis at stå i forbindelse med deres økonomiske betydning;

ordningen bør også klart angive, hvem der har retten til EF-sortsbeskyttelse; i visse tilfælde vil retten tilkomme flere personer i fællesskab og ikke blot én; det er nødvendigt at fastlægge bestemmelser om den formelle ret til at indgive ansøgning;

ordningen bør endvidere indeholde en definition af udtrykket »indehaver«, som anvendes i denne forordning; hvor udtrykket »indehaver« anvendes uden nærmere angivelse i denne forordning, herunder i artikel 29, stk. 5, skal det forstås som angivet i artikel 13, stk. 1;

⁽¹⁾ EFT nr. C 244 af 28. 9. 1990, s. 1 og

EFT nr. C 113 af 24. 4. 1993, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 305 af 23. 11. 1992, s. 55, og

EFT nr. C 67 af 16. 3. 1992, s. 148.

⁽³⁾ EFT nr. C 60 af 8. 3. 1991, s. 45.

da retsvirkningerne af EF-sortsbeskyttelsen bør være ensartede i hele Fællesskabet, må det nøje afgrænses, hvilke forretningsmæssige transaktioner der kræver indehaverens samtykke; beskyttelsens omfang bør i forhold til de fleste nationale ordninger udvides til at omfatte visse former for materiale af sorten for at tage hensyn til handel via tredjelande uden beskyttelse; indførelsen af princippet om konsumtion af rettigheder skal imidlertid sikre, at beskyttelsen ikke bliver for omfattende;

for at tilskynde til planteforædling opretholder ordningen i princippet den internationalt anerkendte regel om fri adgang til beskyttede sorter med henblik på videreudvikling heraf og udnyttelse af nye sorter;

i visse tilfælde, hvor den nye sort, selv om den er selvstændig, i det væsentlige er afledt af den oprindelige sort, bør der indføres en vis form for afhængighed i forhold til indehaveren af denne sort;

udøvelsen af de til EF-sortsbeskyttelsen knyttede rettigheder skal være undergivet begrænsninger fastlagt i bestemmelser, der vedtages i almenhedens interesse;

dette omfatter bl.a. sikring af landbrugsproduktionen; landbrugere skal derfor have tilladelse til på visse betingelser at anvende høstudbytte til forering;

det må sikres, at betingelserne fastlægges på fællesskabsplan;

under visse omstændigheder bør der også gives mulighed for tvangslicens i almenhedens interesse, hvilket kan omfatte behovet for at forsyne markedet med materiale med særlige kendetegn eller opretholde tilskyndelsen til at fortsætte frembringelsen af forbedrede sorte;

anvendelsen af fastsatte sortsbetegnelser bør gøres obligatorisk;

EF-sortsbeskyttelsen bør i princippet have en gyldighedsperiode på mindst 25 år, og på mindst 30 år for vinstokke og træarter; der bør også fastsættes andre ophørsgrunde;

EF-sortsbeskyttelsen er genstand for ejendomsret, og dens status i forbindelse med ikke-harmoniserede retsfor skrifter i medlemsstaterne, navnlig inden for privatretten, bør derfor klarlægges; det samme gælder for bilæggelsen af

tvister om overtrædelse og for håndhævelsen af retten til EF-sortsbeskyttelse;

det er nødvendigt at sikre, at den fulde anvendelse af principperne i ordningen for EF-sortsbeskyttelse ikke svækkes gennem virkningerne af andre ordninger; i den forbindelse bør der, i overensstemmelse med medlemsstaternes bestående internationale forpligtelser, fastsættes visse regler om forholdet til andre former for industriel ejendomsret;

det er uomgængeligt nødvendigt at undersøge, om og i hvilken udstrækning betingelserne for beskyttelse under andre former for industriel ejendomsret, som for eksempel patenter, bør tilpasses eller ændres på anden måde, så der opnås sammenhæng med EF-sortsbeskyttelsesordningen; om fornødent må dette fastlægges ved yderligere fællesskabsret gennem velafvejede regler;

EF-sortsmyndighedens, herunder appelkamrenes, opgaver og beføjelser vedrørende meddelelse, ophør og efterprøvelse af EF-sortsbeskyttelsen og offentliggørelser bygger i videst muligt omfang på de regler, der er fastsat for andre ordninger; dette gælder også Sortsmyndighedens opbygning og forretningsorden, samarbejdet med Kommissionen og medlemsstaterne, navnlig gennem administrationsområdet, og prøvningsmyndighedernes medvirken ved den tekniske afprøvning samt de nødvendige budgetmæssige forholdsregler;

Sortsmyndigheden bør rådgives og være undergivet tilsyn af nævnte administrationsråd, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og for Kommissionen;

traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelsen af denne forordning end artikel 235;

ved nærværende forordning tages der hensyn til bestående internationale konventioner som f.eks. den internationale konvention om beskyttelse af plantenyheder (UPOV-konventionen), konventionen om meddelelse af europæiske patenter (den europæiske patentkonvention) og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder spørgsmål vedrørende varemærkeforfalskede varer; ved nærværende forordning indføres der derfor kun forbud mod patentering af plantesorter i det omfang, dette kræves i den europæiske patentkonvention, dvs. af plantesorter som sådan;

denne forordning bør om fornødent tages op til fornyet behandling med henblik på ændringer som følge af den fremtidige udvikling i ovennævnte konventioner —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

FØRSTE DEL

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

*Artikel 1***EF-sortsbeskyttelse**

Med denne forordning indføres EF-sortsbeskyttelse som eneste og eksklusive form for EF-beskyttelse af industriel ejendomsret for plantesorter.

*Artikel 2***EF-sortsbeskyttelsens enhedsvirkning**

EF-sortsbeskyttelsen har samme retsvirkninger inden for Fællesskabets område og kan kun meddeles, overdrages eller bringes til ophør med virkning for hele dette område.

*Artikel 3***National sortsbeskyttelse**

Denne forordning indskrænker ikke medlemsstaternes ret til at meddele national sortsbeskyttelse, jf. dog artikel 92, stk. 1.

*Artikel 4***EF-Sortsmyndigheden**

Med henblik på anvendelsen af denne forordning oprettes en sortsmyndighed for Fællesskabet, i det følgende benævnt »Sortsmyndigheden«.

ANDEN DEL

MATERIELLE BESTEMMELSER

KAPITEL I

BETINGELSER FOR MEDDELELSE AF EF-SORTSBESKYTTELSE*Artikel 5***EF-sortsbeskyttelsens anvendelsesområde**

1. EF-sortsbeskyttelse kan omfatte sorter af alle planteslægter og -arter, herunder bl.a. hybrider mellem slægter eller parter.

2. I denne forordning forstås ved »sort« en bestand af planter inden for en enkelt botanisk taksionomisk gruppe af lavest kendte rang, der, uanset om alle betingelser for meddelelse af sortsbeskyttelse er opfyldt, kan

— defineres på grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper

— skelnes fra enhver anden bestand af planter på grundlag af forekomsten af mindst et af de nævnte kendetegn og

— betragtes som en enhed hvad angår dens egnethed til at blive formeret uforandret.

3. En bestand af planter består af hele planter eller plantedele, hvis disse dele er i stand til at producere hele planter, i det følgende under ét benævnt »sortsbestanddele«.

4. Den i stk. 2, første led, omhandlede forekomst af kendetegn kan være invariabel eller variabel mellem sortsbestanddele af samme slags, forudsat at variationsniveauet også skyldes genotypen eller kombinationen af genotyper.

*Artikel 6***Sorter, der kan beskyttes**

EF-sortsbeskyttelsen meddeles for sorter, der er

- a) selvstændige
- b) ensartede
- c) stabile og
- d) nye.

Desuden skal sorten have en sortsbetegnelse i overensstemmelse med artikel 63.

*Artikel 7***Selvstændighed**

1. En sort anses for at være selvstændig, når den på grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper, tydeligt adskiller sig fra enhver anden sort, hvis eksistens er almindeligt kendt på ansøgningsdatoen som fastlagt i medfør af artikel 51.

2. Eksistensen af en anden sort anses navnlig for at være almindeligt kendt, når det på ansøgningsdatoen som fastlagt i medfør af artikel 51 forholdt sig således,

- a) at den var omfattet af sortsbeskyttelse eller optaget i et officielt register over plantesorter i Fællesskabet eller en stat eller inden for en mellemstatslig organisation med kompetence på området
- b) at der var indgivet ansøgning om meddelelse af sortsbeskyttelse for den eller om optagelse af den i et sådant officielt register, forudsat at den pågældende ansøgning i mellemtiden er blevet imødekommet.

Der kan i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 anføres yderligere eksempler på tilfælde, hvor en sort anses for at være almindeligt kendt.

*Artikel 8***Ensartethed**

En sort anses for at være ensartet, hvis den, bortset fra den variation, der kan forventes som følge af særlige forhold ved formeringen, er tilstrækkelig ensartet med hensyn til forekomsten af de kendetegn, som lægges til grund ved bestemmelsen af, om sorten er selvstændig, samt eventuelle andre kendetegn, som tages i betragtning ved sortsbeskrivelsen.

*Artikel 9***Stabilitet**

En sort anses for at være stabil, hvis forekomsten af de kendetegn, som lægges til grund ved bestemmelsen af, om sorten er selvstændig, samt eventuelle andre kendetegn, som tages i betragtning ved sortsbeskrivelsen, forbliver uændret efter gentagen formering, eller, hvis der er tale om en bestemt formeringscyklus, ved afslutningen af enhver sådan cyklus.

*Artikel 10***Nyhed**

1. En sort anses for at være ny, hvis sortsbestanddele eller udbytte af sorten ikke på ansøgningsdatoen som fastlagt i medfør af artikel 51 er blevet solgt eller på anden måde overdraget til andre af forædleren som defineret i artikel 11 eller med dennes samtykke, med henblik på udnyttelse af sorten,

a) mere end et år inden ovennævnte dato, inden for Fællesskabets område

b) mere end fire år eller, for træarter og druesorter, mere end seks år inden ovennævnte dato, uden for Fællesskabets område.

2. Overdragelse af sortsbestanddele til et officielt organ i lovbestemt øjemed eller til andre i henhold til aftale eller andet retsforhold alene med henblik på produktion, reproduktion, formering, behandling eller opbevaring anses ikke for overdragelse til andre i den i stk. 1 nævnte forstand, såfremt forædleren bevarer en eksklusiv råderet over de pågældende og andre sortsbestanddele, og videreoverdragelse ikke finder sted. En sådan overdragelse af sortsbestanddele anses imidlertid for at være en overdragelse efter stk. 1, hvis de pågældende sortsbestanddele gentagne gange anvendes til produktion af en hybrid sort, og hvis der finder overdragelse sted af sortsbestanddele eller udbytte af den hybride sort.

Overdragelse af sortsbestanddele fra et selskab som defineret i traktatens artikel 58, stk. 2, til et andet sådant selskab anses heller ikke for overdragelse til andre, hvis det ene af dem helt tilhører det andet, eller hvis begge helt tilhører et tredje sådant selskab, og videreoverdragelse ikke finder sted. Denne bestemmelse gælder ikke for andelsselskaber.

3. Overdragelse af sortsbestanddele eller udbytte af sorten, som er fremstillet af planter dyrket med henblik på de i artikel 15, litra b) og c), omhandlede formål, og som ikke anvendes til yderligere reproduktion eller formering, anses ikke for udnyttelse af sorten, medmindre der henvises til sorten med henblik på sådan overdragelse.

Der tages heller ikke hensyn til overdragelse til andre, når dette direkte eller indirekte må tilskrives det forhold, at forædleren har udstillet sorten på en officiel eller officielt anerkendt udstilling som defineret i konventionen angående internationale udstillinger, eller på en udstilling i en medlemsstat, som denne officielt har anerkendt som en tilsvarende udstilling.

KAPITEL II

BERETTIGEDE PERSONER

*Artikel 11***Retten til EF-sortsbeskyttelse**

1. Retten til EF-sortsbeskyttelse tilkommer den person, der har frembragt eller fundet og udviklet sorten, eller

dennes successor, begge — dvs. personen og dennes successor — i det følgende benævnt »forædleren«.

2. Hvis to eller flere personer i fællesskab har frembragt eller fundet og udviklet sorten, tilkommer retten disse eller deres respektive successorer i fællesskab. Bestemmelsen gælder også for to eller flere personer, når en eller flere af dem har fundet sorten, og den anden eller de andre har udviklet den.

3. Retten tilkommer også forædleren og enhver anden person eller andre personer i fællesskab, hvis forædleren og den anden person eller de andre personer ved en skriftlig erklæring har indvilliget i fælles sortsbeskyttelse.

4. Hvis forædleren er arbejdstager, bestemmes retten til EF-sortsbeskyttelse efter den nationale lovgivning, der gælder for det ansættelsesforhold, i forbindelse med hvilken sorten er blevet frembragt eller fundet og udviklet.

5. Hvis retten til EF-sortsbeskyttelse i medfør af stk. 2 til 4 tilkommer to eller flere personer i fællesskab, kan en eller flere af disse ved en skriftlig erklæring bemyndige de øvrige til at gøre retten gældende.

Artikel 12

Personer, der er berettigede til at ansøge om EF-sortsbeskyttelse

1. Ansøgning om EF-sortsbeskyttelse kan indgives af enhver fysisk eller juridisk person og af enhver sammenslutning, som i henhold til den for sammenslutningen gældende lovgivning har status som juridisk person, når de er henholdsvis statsborgere eller hjemmehørende

- a) i en medlemsstat eller i en anden stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plante-nyheder efter artikel 1, nr. xi), i den internationale konvention til beskyttelse af plantenyheder (1991-akten), eller har deres bopæl eller hovedsæde eller et forretningssted i en sådan stat
- b) i en anden stat og ikke opfylder kravene i litra a) med hensyn til bopæl, hovedsæde eller forretningssted, for så vidt Kommissionen efter høring af det i artikel 36 nævnte administrationsråd har vedtaget det. En sådan vedtagelse kan betinges af, at den anden stat for sorter af samme botaniske taksonomiske gruppe yder statsborgere og hjemmehørende i alle medlemsstater en beskyttelse svarende til den beskyttelse, der ydes i henhold til denne forordning; Kommissionen afgør, om denne betingelse er opfyldt.

2. Ansøgning kan også indgives af to eller flere personer i fællesskab.

KAPITEL III

EF-SORTSBESKYTTELSENS RETSVIRKNINGER

Artikel 13

Rettigheder knyttet til EF-sortsbeskyttelsen samt forbudte handlinger

1. EF-sortsbeskyttelsen bevirker, at indehaveren eller indehaverne af EF-sortsbeskyttelsen, i det følgende benævnt »indehaveren«, har ret til at foretage de i stk. 2 nævnte handlinger med hensyn til den pågældende sort.

2. Uden at dette indskrænker anvendelsen af artikel 15 og 16, kræver følgende handlinger tilladelse fra indehaveren, hvis der benyttes sortsbestanddele eller udbytte af den beskyttede sort, i det følgende under ét benævnt »materiale«:

- a) produktion eller reproduktion (formering)
- b) behandling med henblik på formering
- c) udbud til salg
- d) salg eller anden form for markedsføring
- e) udførsel fra Fællesskabet
- f) indførsel til Fællesskabet
- g) oplagring med henblik på alle i litra a) til f) nævnte formål.

Indehaveren kan knytte betingelser eller begrænsninger til sin tilladelse.

3. Stk. 2 gælder kun for udbytte, hvis dette er tilvejebragt ved ikke-tilladt brug af sortsbestanddele af den beskyttede sort, og hvis indehaveren ikke har haft rimelig mulighed for at udøve sin rettighed vedrørende de nævnte sortsbestanddele.

4. I gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 kan det bestemmes, at stk. 2 i nærværende artikel også skal gælde i særlige tilfælde for produkter, der direkte er fremstillet af materiale af den beskyttede sort. Det kan kun bringes i anvendelse, hvis disse produkter er blevet fremstillet ved ikke-tilladt brug af materiale af den beskyttede sort, og hvis indehaveren ikke har haft rimelig mulighed for at udøve sin rettighed vedrørende det nævnte materiale. I det omfang stk. 2 gælder for direkte fremstillede produkter, anses disse også for »materiale«.

5. Stk. 1 til 4 gælder også for

- a) sorter, der i det væsentlige er afledt af den sort, for hvilken der er meddelt EF-sortsbeskyttelse, såfremt denne sidstnævnte sort ikke selv er en i det væsentlige afledt sort

b) sorter, der i henhold til artikel 7 ikke er selvstændige i forhold til den beskyttede sort, og

c) sorter, til hvis produktion der kræves gentagen anvendelse af den beskyttede sort.

6. Ved anvendelsen af stk. 5, litra a), anses en sort for i det væsentlige at være afledt af en anden sort, i det følgende benævnt »den oprindelige sort«, når

a) den i overvejende grad er afledt af den oprindelige sort eller af en sort, som selv i overvejende grad er afledt af den oprindelige sort

b) den i henhold til artikel 7 er selvstændig i forhold til den oprindelige sort, og

c) den bortset fra forskelle, som skyldes afledningsprocessen, i det væsentlige er i overensstemmelse med den oprindelige sort med hensyn til forekomsten af de kendetegn, der skyldes den oprindelige sorts genotype eller kombination af genotyper.

7. De afledningsprocesser, der som et minimum omfattes af bestemmelserne i stk. 6, kan angives i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

8. Udøvelsen af de til EF-sortsbeskyttelsen knyttede rettigheder må ikke ske under krænkelse af bestemmelser, der er fastsat af hensyn til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter samt af miljøet, beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret, eller beskyttelse af konkurrence, samhandel og landbrugsproduktion, jf. dog artikel 14 og artikel 29.

Artikel 14

Undtagelser fra EF-sortsbeskyttelsen

1. Uanset artikel 13, stk. 2, og med det formål at opretholde landbrugsproduktionen, er det tilladt landbrugere med henblik på formering på marken på deres egne bedrifter at anvende udbytte, som de har tilvejebragt ved på deres egne bedrifter at plante formeringsmateriale af en sort, bortset fra hybrider og syntetiske sorter, der er omfattet af EF-sortsbeskyttelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder kun for følgende arter af landbrugsafgrøder:

a) foderplanter:

Cicer arietinum L. — kikært
Lupinus luteus L. — gul lupin
Medicago sativa L. — lucerne
Pisum sativum L. (partim) — foderært
Trifolium alexandrinum L. — egyptisk kløver
Trifolium resupinatum L. — omvendt kløver
Vicia faba — hestebønne
Vicia sativa L. — fodervikke

og for Portugals vedkommende *Lolium multiflorum* lam — italiensk rajgræs

b) kornarter:

Avena sativa — havre
Hordeum vulgare L. — byg
Oryza sativa L. — ris
Phalaris canariensis L. — kanariegræs
Secale cereale L. — rug
X *Triticosecale* Wittm. — triticale
Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. — hvede
Triticum durum Desf. — hård hvede
Triticum spelta L. — spelt

c) kartofler:

Solanum tuberosum — kartofler

d) olie- og fiberplanter:

Brassica napus L. (partim) — raps
Brassica rapa L. (partim) — ryps
Linum usitatissimum — hørfrø med undtagelse af hør.

3. Inden forordningen træder i kraft, fastsættes de nærmere regler for håndhævelsen af undtagelsen i stk. 1 og for beskyttelsen af planteforædlernes og landbrugernes legitime interesser i gennemførelsesbestemmelser i medfør af artikel 114 på grundlag af følgende kriterier:

— der må ikke være kvantitative restriktioner på bedriftsniveau i det omfang, det er nødvendigt for bedriftens behov

— det skal være tilladt landbrugeren selv at forarbejde eller at få forarbejdet høstudbyttet med henblik på udsåning, idet medlemsstaterne dog kan fastsætte visse begrænsninger for tilrettelæggelsen af forarbejdningen af det pågældende høstudbytte, specielt for at sikre, at det produkt, der indleveres til forarbejdning, er identisk med det forarbejdede produkt

— små landbrugere skal ikke betale vederlag til indehaveren; ved små landbrugere forstås

— for så vidt angår de plantesorter, der er anført i stk. 2, og på hvilke Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽¹⁾ finder anvendelse, landbrugere, der dyrker planter på et areal, der ikke overstiger det areal, som det kræver at producere 92 tons korn; ved beregning af arealet finder artikel 8, stk. 2, i nævnte forordning anvendelse.

(¹) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1552/93 (EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 19).

- for så vidt angår de øvrige plantesorter, der er anført i stk. 2, landbrugere, der opfylder tilsvarende passende kriterier
- andre landbrugere skal betale indehaveren et rimeligt vederlag, som skal være betydeligt lavere end det beløb, der opkræves for en licens til produktion af formeringsmateriale af samme sort i samme område; dette rimelige vederlag kan ændre størrelse i tidens løb under hensyntagen til, i hvor stort omfang undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse for den pågældende sort
- det påhviler alene indehaverne at kontrollere, at bestemmelserne i denne artikel eller bestemmelser, der er vedtaget i medfør heraf, overholdes; de kan ved tilrettelæggelsen af kontrollen ikke få bistand fra officielle organer
- indehaveren skal efter anmodning have relevante oplysninger fra landbrugere og leverandører af forarbejdningstjenesteydelser; officielle organer, der deltager i kontrollen med landbrugsproduktionen, kan ligeledes stille relevante oplysninger til rådighed, hvis de har fået disse oplysninger som led i den normale udførelse af deres opgaver, og det ikke medfører ekstra byrder eller udgifter. For så vidt angår personoplysninger indskrænker disse bestemmelser på ingen måde Fællesskabets og medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling og fri udveksling af personoplysninger.

Artikel 15

Begrænsninger i EF-sortsbeskyttelsens retsvirkninger

EF-sortsbeskyttelsen omfatter ikke:

- a) handlinger af privat art og uden erhvervmæssigt formål
- b) handlinger i forsøgsøjemed
- c) handlinger med henblik på at frembringe eller finde og udvikle andre sorter
- d) handlinger som nævnt i artikel 13, stk. 2, 3 og 4, med hensyn til sådanne andre sorter, bortset fra tilfælde, hvor bestemmelserne i artikel 13, stk. 5, finder anvendelse, eller hvor den anden sort eller materiale af denne sort bliver omfattet af en retlig beskyttelse, i forbindelse med hvilken der ikke gælder en tilsvarende bestemmelse, og
- e) handlinger, for hvilke et forbud ville være i strid med bestemmelserne i artikel 13, stk. 8, artikel 14 eller artikel 29.

Artikel 16

Konsumtion af de til EF-sortsbeskyttelsen knyttede rettigheder

EF-sortsbeskyttelsen omfatter ikke handlinger, der vedrører materiale af den beskyttede sort eller af en sort, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 13, stk. 5, når det af indehaveren eller med dennes samtykke er blevet overdraget til andre inden for Fællesskabet, eller materiale, der er afledt af nævnte materiale, medmindre sådanne handlinger

- a) indebærer videreformering af den pågældende sort, medmindre sådan formering var tilsigtet, da materialet blev overdraget, eller
- b) indebærer udførsel af sortsbestanddele til et tredjeland, som ikke beskytter sorter af de planteslægter eller -arter, som sorten tilhører, medmindre det udførte materiale er bestemt til endeligt forbrug.

Artikel 17

Anvendelse af sortsbetegnelser

1. Enhver, der inden for Fællesskabets område i erhvervmæssigt øjemed udbyder eller overdrager sortsbestanddele af en beskyttet sort eller af en sort, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 13, stk. 5, skal anvende den sortsbetegnelse, der er fastsat i medfør af artikel 63; ved skriftlig angivelse skal sortsbetegnelsen være tydelig og let læsbar. Hvis et varemærke, firmanavn eller lignende angivelse forbindes med den fastsatte betegnelse, skal denne betegnelse være let genkendelig som sådan.

2. Enhver, der foretager sådanne handlinger med hensyn til alt andet materiale af sorten, skal give oplysning om denne betegnelse i overensstemmelse med andre retsfor skrifter, eller hvis en myndighed, erhververen eller en anden person med en legitim interesse anmoder derom.

3. Stk. 1 og 2 gælder også, når EF-sortsbeskyttelsen er ophørt.

Artikel 18

Begrænsninger i anvendelsen af en sortsbetegnelse

1. Indehaveren kan ikke hindre fri anvendelse af en sortsbetegnelse på grundlag af en rettighed, som han har vedrørende en med sortsbetegnelsen identisk betegnelse; dette gælder også, når EF-sortsbeskyttelsen er ophørt.

2. Tredjemand kan kun hindre fri anvendelse af en sortsbetegnelse på grundlag af en rettighed, som han har

vedrørende en med sortsbetegnelsen identisk betegnelse, hvis den pågældende rettighed er blevet meddelt, inden sortsbetegnelsen blev fastsat i medfør af artikel 63.

3. En sortsbetegnelse på en sort, der er omfattet af EF-sortsbeskyttelse eller af national sortsbeskyttelse i en medlemsstat eller i en stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder, og en betegnelse, der kan forveksles med en sådan sortsbetegnelse, må ikke anvendes på Fællesskabets område for en anden sort af samme botaniske art eller af en art, der ifølge en meddelelse i henhold til artikel 63, stk. 5, betragtes som beslægtet hermed, eller for materiale af en sådan sort.

KAPITEL IV

EF-SORTSBESKYTTELSENS VARIGHED OG OPHØR

Artikel 19

EF-sortsbeskyttelsens varighed

1. EF-sortsbeskyttelsen gælder indtil udgangen af det 25. kalenderår, for druesorter og træarter dog indtil udgangen af det 30. kalenderår, efter året for meddelelsen af beskyttelsen.
2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan for specifikke slægter eller arter fastsætte, at perioderne i stk. 1 kan forlænges med indtil fem år.
3. EF-sortsbeskyttelsen bortfalder inden udløbet af de i stk. 1 nævnte perioder eller af de i henhold til stk. 2 fastsatte perioder, når indehaveren ved en til Sortsmyndigheden rettet skriftlig erklæring giver afkald på den; ophøret får virkning fra dagen efter den dag, på hvilken Sortsmyndigheden modtager erklæringen.

Artikel 20

Ugyldigkendelse af EF-sortsbeskyttelsen

1. Sortsmyndigheden erklærer EF-sortsbeskyttelsen for ugyldig, hvis det viser sig:
  - a) at betingelserne i artikel 7 eller 10 ikke var opfyldt på tidspunktet for meddelelsen af EF-sortsbeskyttelsen; eller
  - b) at betingelserne i artikel 8 og 9 ikke var opfyldt på tidspunktet for meddelelsen af EF-sortsbeskyttelsen i

tilfælde, hvor meddelelsen af beskyttelsen i det væsentlige er sket på grundlag af oplysninger og dokumentation fremlagt af ansøgeren; eller

- c) at EF-sortsbeskyttelsen er meddelt en person, der ikke er berettiget dertil, medmindre beskyttelsen overdrages til rette vedkommende.
2. Hvis EF-sortsbeskyttelsen erklæres ugyldig, anses de retsvirkninger, der er knyttet til den i henhold til denne forordning, for ikke at have eksisteret.

Artikel 21

Ophævelse af EF-sortsbeskyttelsen

1. Sortsmyndigheden ophæver EF-sortsbeskyttelsen med virkning for eftertiden, hvis det viser sig, at betingelserne i artikel 8 eller artikel 9 ikke længere er opfyldt. Hvis det konstateres, at disse betingelser allerede på et tidspunkt forud for ophævelsen ikke længere var opfyldt, kan ophævelsen få virkning fra dette tidspunkt.
2. Sortsmyndigheden kan ophæve EF-sortsbeskyttelsen med virkning for eftertiden, hvis indehaveren efter at være blevet opfordret dertil inden for en af Sortsmyndigheden fastsat frist
  - a) ikke har efterkommet en forpligtelse efter artikel 64, stk. 3, eller
  - b) i det i artikel 66 nævnte tilfælde ikke foreslår en anden egnet sortsbetegnelse, eller
  - c) ikke betaler de gebyrer, som i givet fald skal betales for at kunne opretholde EF-sortsbeskyttelsen, eller
  - d) det være sig som oprindelig indehaver eller som successor efter en overdragelse i medfør af artikel 23 ikke længere opfylder betingelserne i artikel 12 og artikel 82.

KAPITEL V

EF-SORTSBESKYTTELSEN SOM GENSTAND FOR EJENDOMSRET

Artikel 22

Ligestilling med national ret

1. Medmindre andet er fastsat i artikel 23 til 29, skal EF-sortsbeskyttelsen som genstand for ejendomsret i alle henseender og gældende for hele Fællesskabets område betragtes som en tilsvarende ejendomsret i den medlemsstat, hvor

- a) indehaveren ifølge registret over EF-sortsbeskyttelse på det pågældende tidspunkt havde sin bopæl, sit hovedsæde eller et forretningssted, eller
- b) den i nævnte register først indførte befuldmægtigede for indehaveren på indførelsesdatoen havde sin bopæl, sit hovedsæde eller et forretningssted, hvis betingelserne i litra a) ikke er opfyldt.

2. Hvis betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, er den i stk. 1 nævnte medlemsstat den medlemsstat, hvor Sortsmyndigheden har sit hjemsted.

3. Hvis der i det i stk. 1 nævnte register for indehaveren eller den befuldmægtigede er indført bopæl, hovedsæde eller forretningssted i to eller flere medlemsstater, er det den bopæl eller det hovedsæde, der er nævnt først, som er afgørende for anvendelsen af stk. 1.

4. Hvis to eller flere personer er indført i det i stk. 1 nævnte register som fælles indehavere, gælder stk. 1, litra a), for den, der er nævnt først i den i registret anførte rækkefølge, og som opfylder betingelserne. Hvis ingen af indehaverne opfylder betingelserne i stk. 1, litra a), finder stk. 2 anvendelse.

Artikel 23

Overdragelse

1. EF-sortsbeskyttelsen kan overdrages til en eller flere successorer.
2. Overdragelse af EF-sortsbeskyttelsen kan kun ske til successorer, der opfylder betingelserne i artikel 12 og artikel 82. Overdragelsen skal være skriftlig og være underskrevet af kontraktparterne, medmindre den er en følge af en dom eller andre afgørelser, der afslutter retssager. I modsat fald er overdragelsen ugyldig.
3. Medmindre andet er fastsat i artikel 100, berører overdragelsen ikke tredjemands rettigheder, hvis disse er erhvervet inden tidspunktet derfor.
4. Overdragelsen får først virkning over for Sortsmyndigheden og kan kun gøres gældende over for tredjemand, når den i gennemførelsesbestemmelserne foreskrevne dokumentation forelægges, og den er indført i registret over EF-sortsbeskyttelse. Er overdragelsen endnu ikke indført i registret, kan den dog gøres gældende over for en tredjemand, som har erhvervet rettigheder efter tidspunktet derfor, men som var bekendt med den på tidspunktet for rettighedserhvervelsen.

Artikel 24

Tvangsfuldbyrdelse

EF-sortsbeskyttelsen kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse samt foreløbige, herunder sikrende, retsmidler som omhandlet i artikel 24 i konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som blev undertegnet i Lugano den 16. september 1988, i det følgende benævnt »Lugano-konventionen«.

Artikel 25

Konkursbehandling eller tilsvarende bobehandlinger

Indtil fælles regler for medlemsstaterne træder i kraft på dette område, kan EF-sortsbeskyttelsen alene inddrages i konkursbehandling eller tilsvarende bobehandlinger i den medlemsstat, hvor der første blev indledt en sådan behandling, i henhold til den nationale lovgivning eller de konventioner, der finder anvendelse på dette område.

Artikel 26

Ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse som genstand for ejendomsret

Artikel 22 til 25 finder anvendelse på ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse. For så vidt angår sådanne ansøgninger skal henvisningerne i disse artikler til registret over EF-sortsbeskyttelse betragtes som henvisninger til registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse.

Artikel 27

Aftalte licenser

1. Der kan gives licens til hel eller delvis udnyttelse af EF-sortsbeskyttelsen. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.
2. indehaveren kan gøre de rettigheder, der er knyttet til EF-sortsbeskyttelsen, gældende over for en licenstag, der ikke overholder vilkår eller begrænsninger i sin licens i medfør af stk. 1.

Artikel 28

Sameje

Er EF-sortsbeskyttelsen genstand for sameje mellem flere, finder artikel 22 til 27 tilsvarende anvendelse på vedkommende indehavers respektive andel, for så vidt andelen er fastlagt.

*Artikel 29***Tvangslicens**

1. Sortsmyndigheden meddeler en eller flere personer tvangslicens efter ansøgning fra denne eller disse, men udelukkende ud fra almenhedens interesse og efter høring af det i artikel 36 nævnte administrationsråd.

2. På anmodning af en medlemsstat, af Kommissionen eller af en organisation, som er oprettet på fællesskabsplan og registreret af Kommissionen, kan der meddeles en tvangslicens enten til en gruppe af personer, der opfylder bestemte krav, eller til enkeltpersoner i en eller flere medlemsstater eller overalt i Fællesskabet. Licensen kan kun meddeles ud fra almenhedens interesse og med administrationsrådets samtykke.

3. Ved meddelelse af tvangslicens fastsætter Sortsmyndigheden, hvilken type handlinger der er dækket, hvilke rimelige betingelser der knytter sig dertil, samt hvilke bestemte krav der skal opfyldes, jf. stk. 2. Ved fastsættelsen af de rimelige betingelser, skal der tages hensyn til alle indehavere af sortsbeskyttelser, som berøres af meddelelsen af tvangslicens. De rimelige betingelser kan omfatte en eventuel tidsbegrænsning og betaling af en passende royalty som et rimeligt vederlag til indehaveren,

ligesom indehaveren kan pålægges visse forpligtelser, som skal overholdes, hvis tvangslicensen skal kunne udnyttes.

4. Ved udløbet af hvert år efter meddelelsen af en tvangslicens og inden for ovennævnte eventuelle tidsbegrænsning kan enhver berørt part anmode om, at afgørelsen om meddelelse af tvangslicens ophæves eller ændres. En sådan anmodning kan kun begrundes med, at de omstændigheder, der har været afgørende for den trufne afgørelse, i mellemtiden har ændret sig.

5. Tvangslicens meddeles indehaveren for en i det væsentlige afledt sort efter ansøgning, hvis kriterierne i stk. 1 er opfyldt. De rimelige betingelser, som er omhandlet i stk. 3, omfatter en klausul om betaling af en passende royalty som et rimeligt vederlag til indehaveren af den oprindelige sort.

6. I gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 kan der anføres enkelte eksempler på tilfælde, hvor man kan påberåbe sig almenhedens interesse som nævnt i stk. 1, og endvidere kan de nærmere enkeltheder forbundet med den praktiske gennemførelse af bestemmelserne i ovenstående stykker fastsættes deri.

7. Medlemsstaterne kan ikke meddele tvangslicens vedrørende EF-sortsbeskyttelse.

TREDJE DEL**EF-SORTSMYNDIGHEDEN****KAPITEL I****ALMINDELIGE BESTEMMELSER***Artikel 30***Retlig status, afdelinger**

1. Sortsmyndigheden er et fællesskabsorgan. Den har status som juridisk person.

2. Sortsmyndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som i henhold til vedkommende stats lovgivning tillægges juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

3. Sortsmyndigheden repræsenteres af præsidenten.

4. Med samtykke fra det i artikel 36 nævnte administrationsråd kan Sortsmyndigheden overdrage varetagelsen af visse af sine administrative opgaver til nationale organer eller oprette egne afdelinger i medlemsstaterne med disses samtykke.

*Artikel 31***Ansatte**

1. Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte samt de efter fælles aftale imellem Fællesskabernes institutioner vedtagne gennemførelsesordninger til disse bestemmelser gælder for Sortsmyndighedens ansatte, jf. dog artikel 47 hvad angår for medlemmerne af appelkammerene.

2. Bortset fra de i artikel 43 nævnte tilfælde udøver Sortsmyndigheden over for de ansatte de beføjelser, som i vedtægten og i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte er tillagt ansættelsesmyndigheden.

*Artikel 32***Privilegier og immuniteter**

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på Sortsmyndigheden.

*Artikel 33***Ansvar og hæftelse**

1. Sortsmyndighedens ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende aftale.
2. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i medfør af en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Sortsmyndigheden indgået aftale.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal Sortsmyndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dens afdelinger eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv.
4. Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i stk. 3 omhandlede skadeserstatninger.
5. De ansattes personlige ansvar over for Sortsmyndigheden fastsættes i vedtægten eller de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

*Artikel 34***Sprog**

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område⁽¹⁾, finder anvendelse på Sortsmyndigheden.
2. Ansøgninger til Sortsmyndigheden, det for behandlingen nødvendige bilagsmateriale og alle andre oplysninger indgives på et af De Europæiske Fællesskabers officielle sprog.
3. Parter i sager ved Sortsmyndigheden som fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 har ret til at fremkomme med deres skriftlige og mundtlige indlæg på et hvilket som helst af De Europæiske Fællesskabers officielle sprog samt til oversættelse, og, ved høring af parterne, til simultantolkning til mindst et andet af De Europæiske Fællesskabers officielle sprog, som en anden person, der er part i sagen, har valgt. Udøvelsen af disse rettigheder indebærer ikke specifikke omkostninger for parterne i sagen.
4. Det oversættelsesarbejde, der er nødvendigt, for, at Sortsmyndigheden kan fungere, udføres i princippet af EU-organernes Oversættelsescenter.

⁽¹⁾ EFT nr. 17 af 6. 10. 1958, s. 385/58. Forordningen er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1985.

*Artikel 35***Sortsmyndighedens afgørelser**

1. Sortsmyndighedens afgørelser træffes, for så vidt de ikke henhører under appelkammeret i medfør af artikel 72, af eller efter bemyndigelse af Sortsmyndighedens præsident.
2. Med forbehold af stk. 1, træffes afgørelser i medfør af artikel 20, 21, 29, 59, 61, 62, 63 og 66 eller artikel 100, stk. 2, af et udvalg bestående af tre af Sortsmyndighedens ansatte. I gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 fastsættes det, hvilke kvalifikationer medlemmerne af et sådant udvalg skal være i besiddelse af, hvilke beføjelser de enkelte medlemmer skal have i afgørelsernes indledende fase, efter hvilke regler afstemninger skal finde sted, og hvilken rolle præsidenten skal spille i forhold til udvalget. Derudover er medlemmerne af udvalget ikke bundet af nogen form for instrukser, når de træffer deres afgørelser.
3. En af Sortsmyndighedens ansatte, som er blevet bemyndiget dertil i medfør af artikel 42, stk. 2, litra h), kan træffe alle andre end de i stk. 2 anførte afgørelser, hvis disse ikke træffes af præsidenten.

KAPITEL II

ADMINISTRATIONSRÅDET

*Artikel 36***Oprettelse og beføjelser**

1. Der oprettes et administrationsråd under Sortsmyndigheden. Ud over de beføjelser, som administrationsrådet tillægges ved andre bestemmelser i denne forordning eller ved de i artikel 113 og 114 omhandlede bestemmelser, har det følgende beføjelser i forhold til Sortsmyndigheden:
  - a) det rådgiver i spørgsmål inden for Sortsmyndighedens kompetenceområde eller udarbejder generelle retningslinjer herfor
  - b) det gennemgår præsidentens beretning om virksomheden og fører endvidere på grundlag af den pågældende gennemgang og eventuelle andre indhentede oplysninger tilsyn med Sortsmyndighedens virksomhed
  - c) det fastsætter på forslag af Sortsmyndigheden antallet af udvalg som omhandlet i artikel 35, sagsfordelingen mellem dem samt det enkelte udvalgs mandatperiode, eller det udarbejder generelle retningslinjer herfor
  - d) det kan fastsætte regler for arbejdsgangen i Sortsmyndigheden
  - e) det kan udarbejde vejledende principper for afprøvningen i medfør af artikel 56, stk. 2.

2. Derudover gælder følgende for administrationsrådet:

- det kan afgive udtalelser til og indhente oplysninger fra Sortsmyndigheden eller Kommissionen, hvis det finder det påkrævet
- det kan til Kommissionen fremsende de udkast, der er forelagt det i medfør af artikel 42, stk. 2, litra g), med eller uden ændringer, eller forelægge egne udkast til ændringer af nærværende forordning, af de i artikel 113 og 114 omhandlede bestemmelser og af alle andre forskrifter vedrørende EF-sortsbeskyttelse
- det høres som fastsat i artikel 113, stk. 4, og artikel 114, stk. 2
- det varetager sine opgaver med hensyn til Sortsmyndighedens budget, jf. artikel 109, 111 og 112.

Artikel 37

Sammensætning

1. Administrationsrådet består af en repræsentant for hver af medlemsstaterne og en repræsentant for Kommissionen samt af deres suppleanter.
2. Administrationsrådets medlemmer kan lade sig bistå af rådgivere eller sagkyndige inden for de grænser, der er fastsat i dets forretningsorden.

Artikel 38

Formandskab

1. Administrationsrådet vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Næstformand træder uden videre i formandens sted, når denne har forfald.
2. Formandens eller næstformandens mandat udløber, når de pågældende udtræder af administrationsrådet. Uden at det berører denne bestemmelse, vælges formanden og næstformanden for tre år, medmindre der inden denne periodes udløb er valgt en anden formand eller næstformand. Genvalg kan finde sted.

Artikel 39

Møder

1. Administrationsrådet indkaldes af formanden.
2. Sortsmyndighedens præsident deltager i forhandlingerne, medmindre administrationsrådet træffer anden bestemmelse. Præsidenten har ikke stemmeret.

3. Administrationsrådet holder ordinært møde en gang om året; i øvrigt kan det indkaldes på foranledning af formanden eller på begæring af Kommissionen eller en tredjedel af medlemsstaterne.

4. Administrationsrådet fastsætter selv sin forretningsorden og kan i overensstemmelse med denne nedsætte udvalg under sig.

5. Administrationsrådet kan opfordre observatører til at deltage i sine møder.

6. Administrationsrådets sekretariatsforretninger varetages af Sortsmyndigheden.

Artikel 40

Mødested

Administrationsrådets møder holdes ved Kommissionen, ved Sortsmyndigheden eller ved en prøvningsmyndighed. De nærmere bestemmelser fastlægges i forretningsordenen.

Artikel 41

Afstemning

1. Administrationsrådet træffer sine beslutninger med simpelt flertal blandt medlemsstaternes repræsentanter, jf. dog stk. 2.

2. Til de beslutninger, som administrationsrådet er kompetent til at træffe ifølge artikel 12, stk. 1, litra b), artikel 29, artikel 36, stk. 1, litra a), b), d) og e), artikel 43, artikel 47, artikel 109, stk. 3, og artikel 112, kræves dog et flertal på tre fjerdedele af medlemsstaternes repræsentanter.

3. Hver medlemsstat har én stemme.

4. Administrationsrådets beslutninger er ikke bindende i den i traktatens artikel 189 nævnte forstand.

KAPITEL III

LEDELSEN AF SORTSMYNDIGHEDEN

Artikel 42

Præsidentens opgaver og beføjelser

1. Ledelsen af Sortsmyndigheden påhviler præsidenten.

2. Til dette formål har præsidenten særlig følgende opgaver og beføjelser:

- a) han træffer alle de fornødne foranstaltninger til sikring af Sortsmyndighedens funktion, herunder indførelse af interne administrative bestemmelser og offentliggørelse af meddelelser og cirkulærer, i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, de i artikel 113 og 114 omhandlede bestemmelser samt regler eller retningslinjer, som er udarbejdet af administrationsrådet i medfør af artikel 36, stk. 1

- b) han forelægger hvert år Kommissionen og administrationsrådet en aktivitetsrapport
- c) han udøver over for de ansatte de i artikel 31, stk. 2, fastsatte beføjelser
- d) han fremsætter forslag som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra c), og artikel 47, stk. 2
- e) han opstiller et overslag over Sortsmyndighedens indtægter og udgifter, jf. artikel 109, stk. 1, og gennemfører budgettet, jf. artikel 110
- f) han udleverer oplysninger efter anmodning fra administrationsrådet, jf. artikel 36, stk. 2, første led
- g) han kan forelægge administrationsrådet forslag til ændring af denne forordning, de i artikel 113 og 114 omhandlede bestemmelser samt alle øvrige bestemmelser om EF-sortsbeskyttelse
- h) han kan overdrage sine beføjelser til andre af Sortsmyndighedens ansatte, jf. dog de i artikel 113 og 114 omhandlede bestemmelser.

3. Præsidenten bistås af en eller flere vicepræsidenter. Er præsidenten fraværende eller forhindret, træder en vicepræsident i hans sted efter proceduren i de regler eller retningslinjer, der er udarbejdet af administrationsrådet i medfør af artikel 36, stk. 1.

Artikel 43

Udnævnelse af overordnede tjenestemænd

1. Sortsmyndighedens præsident udnævnes af Rådet på grundlag af en liste over ansøgere, som Kommissionen opstiller efter at have indhentet udtalelse fra administrationsrådet. Præsidenten kan afsættes af Rådet på forslag af Kommissionen efter udtalelse fra administrationsrådet.
2. Præsidenten udnævnes for et tidsrum af højst fem år. Genudnævnelse kan finde sted.
3. Sortsmyndighedens vicepræsident eller vicepræsidenter udnævnes og afsættes i overensstemmelse med den i stk. 1 og 2 fastlagte fremgangsmåde efter høring af præsidenten.
4. Rådet udøver disciplinær myndighed over de i stk. 1 og 3 nævnte tjenestemænd.

Artikel 44

Legalitetskontrol

1. Kommissionen kontrollerer lovligheden af de af præsidentens handlinger, for hvilke der ikke i fællesskabs-

retten findes nogen legalitetskontrol foretaget af et andet organ, samt af de handlinger, der foretages af administrationsrådet i forbindelse med Sortsmyndighedens budget.

2. Den forlanger de i stk. 1 nævnte handlinger, der måtte være retsstridige, ændret eller tilbagekaldt.

3. Enhver af de i stk. 1 omhandlede udtrykkelige eller stiltiende handlinger kan med henblik på prøvelse af deres lovlighed forelægges for Kommissionen af enhver medlemsstat, ethvert medlem af administrationsrådet eller enhver tredjemand, som umiddelbart og individuelt berøres deraf. Sagen skal forelægges for Kommissionen inden for en frist af to måneder at regne fra den dag, da vedkommende fik kendskab til den pågældende handling. Kommissionen træffer afgørelse og meddeler denne inden for en frist af to måneder.

KAPITEL IV

APPELKAMRENE

Artikel 45

Oprettelse og beføjelser

1. Ved Sortsmyndigheden oprettes et eller flere appelkamre.
2. Appellammeret eller appelkamrene træffer afgørelse om klager over de i artikel 67 omhandlede afgørelser.
3. Appellammeret eller appelkamrene træder sammen efter behov. Antallet af appelkamre og sagsfordelingen mellem dem fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

Artikel 46

Appellammerenes sammensætning

1. Et appellammer består af en formand og to andre medlemmer.
2. Formanden vælger i hver enkelt sag de andre medlemmer og deres suppleanter fra den liste over kvalificerede medlemmer, som er opstillet i medfør af artikel 47, stk. 2.
3. Appellammeret kan indkalde yderligere to medlemmer fra ovennævnte liste, hvis det finder en given appellammer af en sådan art, at dette er påkrævet.
4. I gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 fastsættes det, hvilke kvalifikationer medlemmerne af appellammeret skal være i besiddelse af, hvilke

beføjelser de enkelte medlemmer skal have i afgørelsernes indledende fase, og efter hvilke regler afstemninger skal finde sted.

Artikel 47

Appelkamrenes medlemmers uafhængighed

1. Appelkamrenes formænd og disses suppleanter udnævnes af Kommissionen på forslag af administrationsrådet for et tidsrum af fem år. De kan ikke fratages deres hverv i dette tidsrum, medmindre vægtige grunde taler derfor, og De Europæiske Fællesskabers Domstol har truffet afgørelse herom efter at have fået sagen forelagt af Kommissionen efter høring af administrationsrådet. Genudnævnelse kan finde sted.
2. De øvrige medlemmer af appelkamrene vælges i medfør af artikel 46, stk. 2, fra en liste over kvalificerede medlemmer, der er opstillet for en femårig periode af administrationsrådet på forslag af Sortsmyndigheden. Stk. 1, sidste punktum, finder tilsvarende anvendelse på hele listen eller dele deraf.
3. Appelkamrenes medlemmer er uafhængige. De er ikke ved deres afgørelser bundet af nogen instrukser.
4. Appelkamrenes medlemmer må ikke være medlemmer af et af de i artikel 35 omhandlede udvalg eller varetage andre opgaver ved Sortsmyndigheden. Hvervet som medlem af appelkamrene kan være en deltidsbeskæftigelse.
5. Medlemmerne af appelkamrene kan ikke fratages deres hverv eller slettes af listen i løbet af perioden,

medmindre vægtige grunde taler derfor, og De Europæiske Fællesskabers Domstol har truffet afgørelse herom efter at have fået sagen forelagt af Kommissionen efter høring af administrationsrådet.

Artikel 48

Inhabilitet

1. Appelkamrenes medlemmer må ikke deltage i behandlingen af en appelsag, i hvilken de har en personlig interesse, eller hvis de tidligere har deltaget som repræsentant for en af parterne i sagen, eller hvis de har taget del i den afgørelse, som er genstand for klage.
2. Mener et medlem af et appelkammer, at han af en af de i stk. 1 nævnte grunde eller af en anden grund ikke kan deltage i behandlingen af en appelsag, underretter han appelkammeret herom.
3. Enhver part i appelsagen, der mener, at et medlem af et appelkammer er inhabilt af en af de grunde, der er nævnt i stk. 1, eller at den pågældendes upartiskhed i øvrigt kan drages i tvivl, kan gøre indsigelse mod, at den pågældende deltager i sagens behandling. Inhabilitetsindsigelsen afvises, når den pågældende part i appelsagen, vidende om at grundlaget for indsigelsen foreligger, har foretaget proceshandling. Indsigelsen kan ikke støttes på et medlems nationalitet.
4. Appelkamrene træffer i de i stk. 2 og 3 nævnte tilfælde afgørelse uden deltagelse af den pågældende medlem. Ved denne afgørelse indtræder suppleanten for det medlem, som mener ikke at kunne deltage i behandlingen, eller mod hvem indsigelsen er rettet, i medlemmets sted i appelkammeret.

FJERDE DEL

SAGSBEHANDLINGEN VED SORTSMYNDIGHEDEN

KAPITEL I

ANSØGNING

Artikel 49

Indgivelse af ansøgning

1. Ansøgning om EF-sortsbeskyttelse indgives efter ansøgerens eget valg
  - a) direkte til Sortsmyndigheden, eller
  - b) til en af de afdelinger eller et af de nationale organer, der er blevet oprettet, eller som har fået overdraget varetagelsen af opgaver i medfør af artikel 30, stk. 4; ansøgeren skal i så fald inden to uger efter indgivelsen

af ansøgningen underrette Sortsmyndigheden herom direkte.

Nærmere enkeltheder om, hvorledes den i litra b) nævnte underretning skal ske, kan fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114. Hvis en ansøger undlader at underrette Sortsmyndigheden om indgivelsen af en ansøgning i overensstemmelse med litra b), berører dette ikke ansøgningens gyldighed, hvis Sortsmyndigheden har modtaget ansøgningen inden en måned efter, at den er indgivet til afdelingen eller det nationale organ.

2. Indgives ansøgningen til et af de i stk. 1, litra b), omhandlede nationale organer, træffer dette foranstaltninger til at videresende ansøgningen til Sortsmyndigheden inden to uger efter indgivelsen. Det nationale organ kan pålægge ansøgeren et gebyr, som ikke må overstige de administrative omkostninger ved modtagelse og videresendelse af ansøgningen.

*Artikel 50***Krav til ansøgningen**

1. Ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse skal mindst indeholde:

- a) en anmodning om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse
- b) angivelse af den taksionomiske gruppe
- c) oplysninger, der gør det muligt at fastslå ansøgerens identitet, eller, hvis der er tale om en fælles ansøgning, ansøgernes identitet
- d) angivelse af, hvem der har frembragt sorten, og en erklæring om, at der ansøgerne bekendt ikke er andre personer, der har haft andel i sortens frembringelse eller opdagelse og udvikling; har ansøgeren ikke selv, eller er han ikke den eneste, der har frembragt sorten, skal han forelægge relevant dokumentation for, hvorledes han har opnået ret til EF-sortsbeskyttelse
- e) en foreløbig betegnelse af sorten
- f) en teknisk beskrivelse af sorten
- g) oplysning om sortens geografiske oprindelse
- h) fuldmagter for eventuelle befuldmægtigede
- i) oplysninger om eventuel tidligere markedsføring af sorten
- j) oplysninger om eventuelle andre ansøgninger vedrørende sorten.

2. De betingelser, der er nævnt i stk. 1, herunder forelæggelse af yderligere oplysninger, kan fastlægges i nærmere enkeltheder i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

3. Ansøgeren foreslår en sortsbetegnelse, som kan vedlægges ansøgningen.

*Artikel 51***Ansøgningsdato**

Datoen for ansøgning om EF-sortsbeskyttelse er den dato, på hvilken Sortsmyndigheden i medfør af artikel 49, stk. 1, litra a), eller en afdeling eller et nationalt organ i medfør af artikel 49, stk. 1, litra b), har modtaget en fyldestgørende ansøgning, forudsat at gebyrerne er i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, og forudsat at gebyrerne i medfør af artikel 83 er betalt inden for en af Sortsmyndigheden nærmere fastsat tidsfrist.

*Artikel 52***Ret til prioritet**

1. En ansøgningsprioritet bestemmes efter dens modtagelsesdato. Har flere ansøgninger samme ansøgningsdato, prioriteres de indbyrdes efter den rækkefølge, hvori

de er modtaget, hvis denne kan fastslås. I modsat fald har de samme prioritet.

2. Har ansøgeren eller en tidligere rettighedshaver allerede ansøgt om beskyttelse af sorten i en medlemsstat eller i en anden stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder, og ligger ansøgningsdatoen højst tolv måneder efter indgivelsen af den tidligere ansøgning, nyder ansøgeren for så vidt angår ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse prioritet i henhold til den tidligere ansøgning, hvis denne stadig er gyldig på ansøgningsdatoen.

3. Prioriteten bevirker, at den dato, på hvilken den tidligere ansøgning blev indgivet, gælder som dato for ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse, for så vidt angår anvendelsen af artikel 7, 10 og 11.

4. Stk. 2 og 3 finder også anvendelse på tidligere ansøgninger, der er indgivet i en anden medlemsstat, for så vidt den i artikel 12, stk. 1, litra b), andet punktum, omhandlede betingelse var opfyldt for denne stat på datoen for ansøgning om EF-sortsbeskyttelse.

5. Enhver ret til prioritet, der ligger forud for det tidspunkt, der er fastsat i stk. 2, fortabes, hvis ansøgeren ikke inden tre måneder fra ansøgningsdatoen forelægger Sortsmyndigheden kopier af den tidligere ansøgning, bekræftet af den for ansøgningen kompetente myndighed. Hvis den tidligere ansøgning ikke var udfærdiget på et af De Europæiske Fællesskabers officielle sprog, kan Sortsmyndigheden desuden kræve en oversættelse af den tidligere ansøgning til et af disse sprog.

KAPITEL II

PRØVELSE

*Artikel 53***Formel prøvelse af ansøgningen**

1. Sortsmyndigheden undersøger,
  - a) om ansøgningen er gyldigt indgivet i henhold til artikel 49
  - b) om ansøgningen opfylder betingelserne i artikel 50 og betingelserne i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af samme artikel
  - c) om et eventuelt krav om prioritet er i overensstemmelse med artikel 52, stk. 2, 4 og 5, og
  - d) om gebyrerne i medfør af artikel 83 er blevet betalt inden for en af Sortsmyndigheden nærmere fastsat tidsfrist.
2. Hvis ansøgningen opfylder betingelserne i artikel 51, men i øvrigt ikke opfylder betingelserne i arti-

kel 50, giver Sortsmyndigheden ansøgeren mulighed for at afhjælpe de konstaterede mangler.

3. Opfylder ansøgningen ikke betingelserne i artikel 51, giver Sortsmyndigheden ansøgeren meddelelse herom, eller hvis dette ikke er muligt, offentliggør Sortsmyndigheden meddelelsen i medfør af artikel 89.

Artikel 54

Materiel prøvelse

1. Sortsmyndigheden undersøger, om sorten kan være genstand for EF-sortsbeskyttelse ifølge artikel 5, om sorten udgør en nyhed ifølge artikel 10, om ansøgeren er ansøgningsberettiget ifølge artikel 12, samt om betingelserne i artikel 82 er opfyldt. Sortsmyndigheden undersøger også, om den foreslåede sortsbetegnelse er anvendelig ifølge artikel 63. I så henseende kan den søge bistand fra andre organer.

2. Den første ansøger anses for at være berettiget til EF-sortsbeskyttelsen i medfør af artikel 11. Dette gælder dog ikke, hvis Sortsmyndigheden, før der er truffet afgørelse om en ansøgning, er bekendt med, at retten ikke eller ikke udelukkende tilkommer første ansøger, eller hvis noget sådant fremgår af en endelig retsafgørelse, der er truffet i forbindelse med et krav om berettigelse i medfør af artikel 98, stk. 4. Er den ene berettigedes eller en medberettigets identitet blevet fastslået, kan den eller de pågældende indtræde som ansøger(e) i sagen.

Artikel 55

Teknisk afprøvning

1. Konstaterer Sortsmyndigheden ved den i artikel 53 og 54 omhandlede prøvelse ingen hindringer for meddelelse af EF-sortsbeskyttelse, foranlediger den, at den eller de kompetente myndigheder i mindst en af medlemsstaterne, som administrationsrådet har udpeget til teknisk at undersøge sorter af de pågældende arter (prøvningsmyndigheder), foretager en teknisk afprøvning til konstatering af, om betingelserne i artikel 7, 8 og 9 er opfyldt.

2. Er der ikke en prøvningsmyndighed til rådighed, kan Sortsmyndigheden med administrationsrådets samtykke overdrage varetagelsen af denne opgave til andre egnede organer eller oprette egne afdelinger i samme øjemed. Sådanne organer og afdelinger anses i forbindelse med bestemmelserne i dette kapitel for at være prøvningsmyndighed. De kan benytte sig af faciliteter, der stilles til rådighed af ansøgeren.

3. Sortsmyndigheden fremsender kopier af ansøgningen til prøvningsmyndighederne som fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

4. Sortsmyndigheden fastlægger ved generelle regler eller i særlige tilfælde ved meddelelse, hvornår og hvor

materialet til den tekniske afprøvning samt referenceprøver skal forelægges, samt i hvilken mængde og beskaffenhed.

5. Påberåber ansøgeren sig prioritet i medfør af artikel 52, stk. 2 eller 4, skal det nødvendige materiale og den eventuelle nødvendige yderligere dokumentation forelægges senest to år efter ansøgningsdatoen som omhandlet i artikel 51. Tilbagetages eller afslås den tidligere ansøgning inden udløbet af toårs fristen, kan Sortsmyndigheden pålægge ansøgeren at forelægge materialet eller den eventuelle nødvendige yderligere dokumentation inden for en nærmere angiven frist.

Artikel 56

Gennemførelse af den tekniske afprøvning

1. Medmindre der er aftalt en anden fremgangsmåde for den tekniske afprøvning til konstatering af, om betingelserne i artikel 7, 8 og 9 er opfyldt, skal prøvningsmyndighederne ved den tekniske afprøvning dyrke sorten eller foretage eventuelle andre nødvendige undersøgelser.

2. Enhver teknisk afprøvning gennemføres i overensstemmelse med de vejledende principper for afprøvning, som administrationsrådet har fastsat, og med de instrukser, som Sortsmyndigheden har givet.

3. Ved den tekniske afprøvning kan prøvningsmyndighederne med Sortsmyndighedens samtykke søge bistand fra andre fagligt kvalificerede organer og tage hensyn til foreliggende resultater fra sådanne organer.

4. Hver prøvningsmyndighed skal, medmindre Sortsmyndigheden har fastsat andet, påbegynde den tekniske afprøvning senest den dag, hvor den ville have påbegyndt en teknisk afprøvning ved en ansøgning om national beskyttelse, som var blevet indgivet på den dag, hvor prøvningsmyndigheden modtog den fra Sortsmyndigheden fremsendte ansøgning.

5. I det i artikel 55, stk. 5, omhandlede tilfælde skal hver prøvningsmyndighed, medmindre Sortsmyndigheden har fastsat andet, påbegynde den tekniske afprøvning senest den dag, hvor den ville have påbegyndt en afprøvning ved en ansøgning om national beskyttelse, forudsat at det nødvendige materiale og den eventuelle nødvendige supplerende dokumentation er blevet forelagt den pågældende dag.

6. Administrationsrådet kan fastsætte, at den tekniske afprøvning af druesorter og træarter kan påbegyndes senere.

Artikel 57

Afprøvningsrapport

1. Efter opfordring fra Sortsmyndigheden, eller når resultaterne af den tekniske afprøvning findes tilstrække-

lige til en vurdering af sorten, tilstiller prøvningsmyndigheden Sortsmyndigheden en afprøvningsrapport, og, hvis betingelserne i artikel 7, 8 og 9 findes opfyldt, en beskrivelse af sorten.

2. Sortsmyndigheden meddeler ansøgeren resultatet af den tekniske afprøvning og sortsbeskrivelsen og giver vedkommende lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger hertil.

3. Hvis Sortsmyndigheden ikke finder, at afprøvningsrapporten udgør et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag, kan den på eget initiativ efter høring af ansøgeren eller på ansøgerens anmodning lade foretage en supplerende afprøvning. Med henblik på vurderingen af resultaterne anses enhver supplerende afprøvning, der foretages, inden en afgørelse i medfør af artikel 61 og 62 bliver endelig, for at være en del af den afprøvning, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1.

4. Råderetten over resultaterne af den tekniske afprøvning tilkommer alene Sortsmyndigheden, og prøvningsmyndighederne må kun anvende disse resultater til andre formål, for så vidt Sortsmyndigheden giver samtykke hertil.

Artikel 58

Omkostninger ved den tekniske afprøvning

Sortsmyndigheden betaler prøvningsmyndighederne et gebyr som fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

Artikel 59

Indsigelser mod meddelelse af beskyttelse

1. Enhver kan over for Sortsmyndigheden fremsætte skriftlig indsigelse mod meddelelse af EF-sortsbeskyttelse.

2. Indsigeren er foruden ansøgeren part i sagen om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse. Indsigeren har adgang til dokumenterne, herunder resultaterne af den tekniske afprøvning og sortsbeskrivelsen som omhandlet i artikel 57, stk. 2, jf. dog artikel 88.

3. Som støtte for indsigelser kan kun anføres,

- a) at betingelserne i artikel 7 til 11 ikke er opfyldt
- b) at fastsættelsen af den foreslåede sortsbetegnelse ikke er mulig som følge af en i artikel 63, stk. 3 eller 4, omhandlet hindring.

4. Indsigelse kan fremsættes:

- a) for så vidt angår stk. 3, litra a), på et hvilket som helst tidspunkt efter ansøgningens indgivelse, så længe der ikke er truffet afgørelse i medfør af artikel 61 eller 62

- b) for så vidt angår stk. 3, litra b), indtil tre måneder efter offentliggørelsen af den foreslåede sortsbetegnelse i medfør af artikel 89.

5. Afgørelser vedrørende indsigelser kan træffes sammen med afgørelser i medfør af artikel 61, 62 eller 63.

Artikel 60

Prioritet for en ny ansøgning i forbindelse med indsigelser

Hvis en indsigelse om manglende opfyldelse af betingelserne i artikel 11 fører til tilbagetagelse af eller afslag på ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse, og indsigeren inden en måned fra tilbagetagelsen eller det tidspunkt, fra hvilket afslaget er endeligt, indgiver ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for samme sort, kan vedkommende kræve, at datoen for den ansøgning, der er tilbagetaget eller afslået, betragtes som ansøgningsdato for vedkommendes ansøgning.

KAPITEL III

AFGØRELSE

Artikel 61

Afslag

1. Sortsmyndigheden afslår ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse, hvis og så snart den konstaterer, at ansøgeren

- a) ikke inden for den fastsatte frist har afhjulpet mangler som omhandlet i artikel 53, som han har fået mulighed for at afhjælpe
- b) ikke inden for den fastsatte frist har efterkommet regler eller påkrav som omhandlet i artikel 55, stk. 4 eller 5, medmindre Sortsmyndigheden har accepteret, at forelæggelse ikke skal finde sted, eller
- c) ikke har foreslået en sortsbetegnelse, der er anvendelig ifølge artikel 63.

2. Sortsmyndigheden afslår endvidere ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse, hvis

- a) den konstaterer, at de betingelser, den skal undersøge i medfør af artikel 54, ikke er opfyldt, eller
- b) den på grundlag af den i artikel 57 omhandlede afprøvningsrapport når til den opfattelse, at betingelserne i artikel 7, 8 og 9 ikke er opfyldt.

Artikel 62

Meddelelse af EF-sortsbeskyttelse

Er Sortsmyndigheden af den opfattelse, at resultaterne af prøvelsen danner tilstrækkeligt grundlag for en afgørelse

om ansøgningen, og foreligger der ingen hindringer som omhandlet i artikel 59 og 61, meddeler den EF-sortsbeskyttelse. Afgørelsen skal indeholde en officiel beskrivelse af sorten.

Artikel 63

Sortsbetegnelse

1. Ved meddelelse af EF-sortsbeskyttelse godkender Sortsmyndigheden for den pågældende sort den sortsbetegnelse, som ansøgeren har foreslået i medfør af artikel 50, stk. 3, hvis den på grundlag af den undersøgelse, der er foretaget i medfør af artikel 54, stk. 1, andet punktum, finder, at den pågældende sortsbetegnelse er anvendelig.

2. En sortsbetegnelse er anvendelig, hvis der ikke foreligger nogen hindring som omhandlet i stk. 3 eller 4.

3. Der foreligger en hindring for fastsættelsen af en sortsbetegnelse, hvis

- a) en ældre rettighed tilhørende tredjemand er til hinder for betegnelsens anvendelse i Fællesskabet
- b) den i almindelighed kan være vanskelig for brugerne at genkende eller gengive
- c) den er identisk eller kan forveksles med en sortsbetegnelse, under hvilken en anden sort af samme art eller af en nært beslægtet art er registreret i et officielt sortsregister, eller under hvilken materiale af en anden sort er blevet markedsført i en medlemsstat eller i en anden stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder, medmindre den anden sort ikke længere består, og dens sortsbetegnelse ikke har opnået større betydning
- d) den er identisk eller kan forveksles med andre betegnelser, som i almindelighed anvendes ved markedsføring af varer, eller som ifølge andre retsfor skrifter ikke må benyttes som betegnelse
- e) den i en af medlemsstaterne vil kunne virke anstødelig eller strider mod den offentlige orden
- f) den vil kunne virke vildledende eller skabe forvirring med hensyn til sortens kendetegn, værdi eller identitet, eller med hensyn til forædlerens eller en anden i sagen involveret parts identitet.

4. Der foreligger også en hindring, når der er tale om en sort, som allerede

- a) i en medlemsstat, eller
- b) i en stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder, eller
- c) i en stat, for hvilken det i en fællesskabsretsakt er fastslået, at sorter dér vurderes efter regler, som

svarer til dem, der er fastlagt i direktiverne om sortslistor

er blevet indført i et officielt register over plantesorter eller materiale deraf og er blevet markedsført dér i erhvervsmæssigt øjemed, og den foreslåede sortsbetegnelse afviger fra den, der er blevet registreret eller anvendt dér, undtagen hvis der for sidstnævnte foreligger en hindring som omhandlet i stk. 3.

5. Sortsmyndigheden offentliggør en meddelelse med de arter, den anser for »nært beslægtede« som omhandlet i stk. 3, litra c).

KAPITEL IV

OPRETHOLDELSE AF EF-SORTSBESKYTTELSEN

Artikel 64

Teknisk efterkontrol

1. Sortsmyndigheden undersøger, om den beskyttede sort fortsat består uændret.

2. Med henblik herpå foretages der teknisk efterkontrol som omhandlet i artikel 55 og 56.

3. Indehaveren meddeler Sortsmyndigheden og de prøvningsmyndigheder, som har fået til opgave at gennemføre den tekniske efterkontrol, alle de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering af sortens fortsatte uændrede beståen. Han skal i overensstemmelse med Sortsmyndighedens instrukser forelægge det nødvendige materiale af sorten og tillade kontrol af, om der er truffet de fornødne foranstaltninger til sikring af sortens fortsatte uændrede beståen.

Artikel 65

Rapport om den tekniske efterkontrol

1. Efter opfordring fra Sortsmyndigheden eller hvis det konstateres, at sorten ikke er ensartet eller stabil, fremsender den prøvningsmyndighed, der har fået til opgave at foretage den tekniske efterkontrol, en rapport om de konstaterede forhold til Sortsmyndigheden.

2. Hvis der ved den tekniske efterkontrol er konstateret mangler som omhandlet i stk. 1, giver Sortsmyndigheden indehaveren meddelelse om resultatet af kontrollen, ligesom den giver vedkommende lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger hertil.

Artikel 66

Ændring af sortsbetegnelsen

1. Sortsmyndigheden ændrer en i medfør af artikel 63 fastsat sortsbetegnelse, hvis den konstaterer, at betegnel-

sen ikke eller ikke længere opfylder betingelserne i artikel 63, og, når tredjemand har en ældre kolliderende rettighed, hvis indehaveren er indforstået med ændringen, eller hvis indehaveren eller en anden, der er forpligtet til at anvende sortsbetegnelsen, af nævnte grund ved en endelig retsafgørelse er blevet frakendt retten til at anvende sortsbetegnelsen.

2. Sortsmyndigheden giver indehaveren mulighed for at foreslå en ændret sortsbetegnelse og henholder sig til artikel 63.

3. Der kan fremsættes indsigelse mod den foreslåede ændrede sortsbetegnelse i henhold til artikel 59, stk. 3, litra b).

KAPITEL V

APPEL

Artikel 67

Afgørelser, der kan påklages

1. Afgørelser truffet af Sortsmyndigheden i medfør af artikel 20, 21, 59, 61, 62, 63 og 66, samt afgørelser vedrørende gebyrer jf. artikel 83, omkostninger jf. artikel 85, indførelse eller slettelse af oplysninger i registret jf. artikel 87 og aktindsigt jf. artikel 88 kan påklages.

2. En klage, der er indgivet i medfør af stk. 1, har opsættende virkning. Sortsmyndigheden kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, bestemme, at den anfægtede afgørelse ikke skal opsættes.

3. Afgørelser truffet af Sortsmyndigheden i medfør af artikel 29 og artikel 100, stk. 2, kan påklages, medmindre der indgives direkte klage i medfør af artikel 74. Klagen har ikke opsættende virkning.

4. En afgørelse, som ikke afslutter sagen i forhold til en af parterne, kan kun påklages sammen med den endelige afgørelse, medmindre der i den pågældende afgørelse gives adgang til særskilt klage.

Artikel 68

Personer, der er berettiget til at klage og til at være part i appelsager

Enhver fysisk og juridisk person kan med forbehold af artikel 82 indbringe klage over en afgørelse, der retter sig til vedkommende, eller over en afgørelse, som, skønt den er udfærdiget i form af en afgørelse rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt. Parterne i sagen kan være og Sortsmyndigheden er part i appelsagen.

Artikel 69

Klagefrist og klagens form

Klagen skal indgives skriftligt til Sortsmyndigheden inden to måneder fra meddelelsen af afgørelsen, hvis denne er rettet til klageren, eller, hvis dette ikke er tilfældet, inden to måneder fra afgørelsens offentliggørelse, og der skal indgives en skriftlig begrundelse for klagen inden fire måneder fra nævnte meddelelse eller offentliggørelse.

Artikel 70

Berigtigelse af den påklagede afgørelse

1. Finder det kontor i Sortsmyndigheden, der har udarbejdet afgørelsen, at klagen kan behandles og er begrundet, berigtiger Sortsmyndigheden afgørelsen. Dette gælder ikke, hvis klageren har en modpart i appelsagen.

2. Imødekommes klagen ikke inden en måned efter, at den begrundede klage er modtaget, skal Sortsmyndigheden uden ophold

— afgøre, hvorvidt den vil tage skridt i medfør af artikel 67, stk. 2, andet punktum, og

— fremsende klagen til appelkammeret.

Artikel 71

Behandling af klagen

1. Kan klagen behandles, undersøger appelkammeret, om klagen er begrundet.

2. Under behandlingen af klagen opfordrer appelkammeret efter behov parterne i appelsagen til at fremkomme med deres bemærkninger til dets meddelelser eller til indlæg fra de øvrige parter i appelsagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i appelsagen har ret til at fremsætte mundtlige indlæg.

Artikel 72

Afgørelse af klagen

Appelkammeret træffer afgørelse om klagen på grundlag af den behandling, der er foretaget i medfør af artikel 71. Appelkammeret kan handle inden for rammerne af den kompetence, der tilkommer Sortsmyndigheden, eller hjemvise sagen til videre behandling i det ansvarlige kontor i Sortsmyndigheden. Sidstnævnte er bundet af præmisserne og konklusionerne i appelkammerets afgørelse, såfremt de faktiske omstændigheder er uforandrede.

*Artikel 73***Yderligere anke**

1. Appellkammerets afgørelser kan indankes for De Europæiske Fællesskabers Domstol.
2. Anke kan indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formmangler, overtrædelse af traktaten, af denne forordning eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse eller under påberåbelse af magtfordrejning.
3. Adgang til at anke har enhver part i appelsagen, for så vidt den pågældende ikke har fået medhold, samt Kommissionen og Sortmyndigheden.
4. Anken indbringes for Domstolen inden to måneder fra datoen for meddelelsen af appelkammerets afgørelse.
5. Hjemviser Domstolen sagen til videre behandling i appelkammeret, er dette bundet af præmisserne og konklusionerne i Domstolens afgørelse, såfremt de faktiske omstændigheder er uforandrede.

*Artikel 74***Direkte klage**

1. Afgørelser truffet af Sortsmyndigheden i medfør af artikel 29 og artikel 100, stk. 2, kan påklages direkte til De Europæiske Fællesskabers Domstol.
2. Bestemmelserne i artikel 73 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL VI

DIVERSE BESTEMMELSER OM SAGSBEHANDLINGEN

*Artikel 75***Begrundelse af afgørelsen og parternes ret til at udtale sig**

Sortsmyndighedens afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde og bevismateriale, som parterne i sagen har haft lejlighed til at udtale sig om mundtligt eller skriftligt.

*Artikel 76***Sortsmyndighedens prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder**

Under sagsbehandlingen ved Sortsmyndigheden prøver denne ex officio de faktiske omstændigheder, der er af

betydning for undersøgelsen i medfør af artikel 54 og 55. Den ser bort fra kendsgerninger og bevismateriale, som ikke er forelagt inden for den af Sortsmyndigheden fastsatte tidsfrist.

*Artikel 77***Mundtlig forhandling**

1. Sortsmyndigheden anordner mundtlig forhandling enten ex officio eller på anmodning af en part i sagen.
2. Den mundtlige forhandling ved Sortsmyndigheden er ikke offentlig, jf. dog stk. 3.
3. Den mundtlige forhandling ved appelkammeret, herunder afsigelsen af afgørelsen, er offentlig, medmindre det appelkammer, hvor den mundtlige forhandling finder sted, træffer anden bestemmelse i tilfælde, hvor offentlighed ville kunne medføre alvorlige og urimelige ulemper, især for en part i appelsagen.

*Artikel 78***Bevisoptagelse**

1. Under sagsbehandlingen ved Sortsmyndigheden kan bevisoptagelsen navnlig ske på følgende måder:
  - a) afhøring af parterne i sagen
  - b) indhentning af oplysninger
  - c) fremlæggelse af dokumenter og andre bevismidler
  - d) afhøring af vidner
  - e) udtalelser fra sagkyndige
  - f) besigtigelse
  - g) afgivelse af beedigede skriftlige erklæringer.
2. Hvis Sortsmyndighedens afgørelse træffes af et fælles organ, kan dette lade et af sine medlemmer foretage bevisoptagelsen.
3. Anser Sortsmyndigheden det for påkrævet, at en part i sagen, et vidne eller en sagkyndig afgiver mundtlig forklaring,
  - a) indkalder Sortsmyndigheden den pågældende til at give møder for sig, eller
  - b) anmoder Sortsmyndigheden den kompetente ret eller anden kompetent myndighed i den stat, i hvilken den pågældende har bopæl, om at foretage bevisoptagelsen som omhandlet i artikel 91, stk. 2.
4. En part i sagen, et vidne eller en sagkyndig, der er indkaldt for Sortsmyndigheden, kan anmode denne om at

blive afhørt af en kompetent ret eller anden kompetent myndighed i den stat, hvilken vedkommende har bopæl. Efter modtagelsen af en sådan anmodning, eller hvis der ikke reageres på indkaldelsen, kan Sortsmyndigheden i henhold til artikel 91, stk. 2, anmode den kompetente ret eller anden kompetent myndighed om at foretage afhøring af den pågældende.

5. Afgiver en part i sagen, et vidne eller en sagkyndig forklaring over for Sortsmyndigheden, kan denne, hvis den anser det for hensigtsmæssigt, at forklaringen afgives under ed eller i anden bindende form, anmode den kompetente ret eller anden kompetent myndighed i den stat, i hvilken den pågældende har bopæl, om at foretage afhøring under sådanne betingelser.

6. Anmoder Sortsmyndigheden en kompetent ret eller anden kompetent myndighed om at foretage afhøring, kan den anmode den om at foretage afhøringen i en bindende form og om at give en af Sortsmyndighedens ansatte adgang til at overvære afhøringen og stille spørgsmål til parten i sagen, vidnet eller den sagkyndige, enten gennem den pågældende ret eller anden myndighed eller direkte.

Artikel 79

Tilstillelse af meddelelser

Sortsmyndigheden tilstiller *ex officio* rette vedkommende alle afgørelser og indkaldelser samt de meddelelser, som får en frist til at løbe, eller som skal tilstilles ifølge andre bestemmelser i denne forordning eller bestemmelser vedtaget i henhold dertil, eller hvis tilstillelse Sortsmyndighedens præsident har truffet bestemmelse om. Tilstillelse kan ske gennem medlemsstaternes kompetente myndigheder for sortsbeskyttelse.

Artikel 80

Restitutio in integrum

1. En ansøger om eller indehaver af EF-sortsbeskyttelse eller enhver anden part i en sag ved Sortsmyndigheden, der trods iagttagelse af den efter omstændighederne fornødne omhu er blevet forhindret i over for Sortsmyndigheden at overholde en frist, genindsættes på begæring i sine tidligere rettigheder, såfremt den manglende overholdelse af fristen i medfør af denne forordning har som direkte følge, at en ret eller et retsmiddel fortabes.

2. Begæringen skal indgives skriftligt inden to måneder fra hindringens ophør. Den ovenfor omhandlede undladdelse skal bringes til ophør inden for samme frist. Begæringen kan kun antages inden for et år efter udløbet af den ikke overholdte frist.

3. Begæringen skal begrundes og skal angive de omstændigheder, den støttes på.

4. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse på de frister, der er omhandlet i stk. 2 og i artikel 52, stk. 2, 4 og 5.

5. Den, der i god tro i en medlemsstat har benyttet eller har truffet faktiske og seriøse forberedelser til at benytte en sort, som er omfattet af EF-sortsbeskyttelse eller af en offentliggjort ansøgning herom, i perioden fra tidspunktet for den i stk. 1 omhandlede fortabelse af rettigheder vedrørende EF-sortsbeskyttelsen eller ansøgningen herom til tidspunktet for genindsættelsen i de tidligere rettigheder, kan vederlagsfrit fortsætte benyttelsen heraf ved udøvelsen af sin virksomhed eller i forbindelse hermed.

Artikel 81

Almindelige retsgrundsætninger

1. I det omfang denne forordning eller bestemmelser vedtaget i henhold dertil ikke indeholder bestemmelser om sagsbehandlingen, anvender Sortsmyndigheden de principper, der på dette område er almindelig anerkendt i medlemsstaterne.

2. Artikel 48 finder tilsvarende anvendelse på Sortsmyndighedens ansatte, for så vidt de medvirker ved afgørelser af den i artikel 67 omhandlede art, samt på prøvningsmyndighedernes ansatte, for så vidt de deltager i udarbejdelsen af sådanne afgørelser.

Artikel 82

Befuldmægtigede

En person, der ikke har bopæl eller hovedsæde eller et forretningssted i Fællesskabet, kan kun deltage som part i sager ved Sortsmyndigheden, hvis vedkommende har udpeget en befuldmægtiget med bopæl eller hovedsæde eller forretningssted i Fællesskabet.

KAPITEL VII

GEBYRER OG OMKOSTNINGER

Artikel 83

Gebyrer

1. Sortsmyndigheden opkræver for sine i denne forordning foreskrevne tjenestehandlinger og årligt i EF-sortsbeskyttelsens gyldighedsperiode gebyrer som fastsat i gebyrregulativet i medfør af artikel 113.

2. Hvis forfaldne gebyrer for de i artikel 113, stk. 2, nævnte tjenestehandlinger eller andre i gebyrregulativet

nævnte tjenestehandlinger, som kun foretages på begæring, ikke betales, anses begæringen for ikke at være indgivet eller klagen for ikke at være fremsat, hvis de for betalingen af gebyrerne nødvendige handlinger ikke er blevet foretaget senest en måned efter, at Sortsmyndigheden har fremsendt en fornyet opfordring til betaling af gebyrerne og i den forbindelse har gjort opmærksom på følgerne af manglende betaling.

3. Kan visse oplysninger fra en ansøger med henblik på meddelelse af EF-sortsbeskyttelse kun kontrolleres ved en teknisk afprøvning, der er mere vidtgående end den normale tekniske afprøvning af sorter af den pågældende taksionomiske gruppe, kan gebyrerne for den tekniske afprøvning efter høring af den gebyrpligtige forhøjes til et beløb svarende til de omkostninger, der faktisk påløber.

4. Hvis der gives medhold i en klage, tilbagebetales de gebyrer, der er opkrævet i forbindelse med klagen, og ved delvist medhold tilbagebetales en forholdsmæssig del. Tilbagebetaling kan dog helt eller delvis bortfalde, hvis der er givet medhold i klagen på grundlag af oplysninger, som ikke forelå på tidspunktet for den oprindelige afgørelse.

Artikel 84

Betalingsforpligtelsers ophør

1. Sortsmyndighedens krav på betaling af gebyr forældes efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket gebyret forfaldt.

2. Krav mod Sortsmyndigheden på tilbagebetaling af gebyrer eller af beløb, der er opkrævet for meget, forældes efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket kravet er opstået.

3. Den i stk. 1 omhandlede frist afbrydes ved en anmodning om betaling af gebyret, og den i stk. 2 omhandlede frist ved en skriftlig og begrundet anmodning. Ved afbrydelsen begynder en ny forældelsesfrist straks at løbe; den udløber senest seks år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den oprindelige frist begyndte at løbe, medmindre der i mellemtiden er anlagt retssag til opfyldelse af kravet; i så faldt udløber fristen tidligst et år efter, at dommen har fået retskraft.

Artikel 85

Fordeling af omkostningerne

1. Den tabende part i sager om fortabelse af retten til eller annullation af EF-sortsbeskyttelse eller i appelsager udreder den anden parts og sine egne nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen, herunder rejseud-

gifter, dagpenge og salær til en befuldmægtiget, rådgiver eller advokat, inden for rammerne af de beløb, som er fastsat for hver omkostningskategori, på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

2. Sortsmyndigheden eller appelkammeret kan dog, hvis hver af parterne taber eller vinder sagen på ét eller flere punkter, eller ud fra rimelighedshensyn, træffe afgørelse om en anden fordeling af omkostningerne.

3. Den part, som bringer en sag til ophør ved tilbagebetaling af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse, en ansøgning om fortabelse af retten til eller annullation af EF-sortsbeskyttelsen eller en klage eller ved at give afkald på EF-sortsbeskyttelsen, udreder den anden parts omkostninger som fastsat i stk. 1 og 2.

4. Er der mellem parterne i en sag ved Sortsmyndigheden eller appelkammeret enighed om en anden fordeling af omkostningerne end den, der følger af de foregående stykker, træffes der afgørelse i overensstemmelse hermed.

5. Sortsmyndigheden eller appelkammeret fastsætter på begæring størrelsen af de omkostninger, der skal betales i medfør af de foregående stykker.

Artikel 86

Tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om fastsættelse af omkostninger

1. Enhver endelig afgørelse truffet af Sortsmyndigheden om fastsættelse af sagsomkostninger kan tvangsfuldbyrdes.

2. Tvangsfuldbyrdelsen sker efter de regler i den borgerlige retspleje, der gælder i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Efter en prøvelse, der kun må vedrøre dokumentets ægthed, gives der fuldbyrdelsespåtegning af den nationale myndighed, som hver af medlemsstaternes regeringer har udpeget hertil; regeringerne meddeler enhver sådan national myndigheds navn og adresse til Sortsmyndigheden og til De Europæiske Fællesskabers Domstol.

3. Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre i overensstemmelse med den nationale lovgivning ved indbringelse direkte for den kompetente myndighed.

4. Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes, såfremt De Europæiske Fællesskabers Domstol har truffet afgørelse herom. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale retters kompetence.

KAPITEL VIII

REGISTRE

Artikel 87

Registrenes udformning

1. Sortsmyndigheden fører et register over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse, som skal indeholde følgende oplysninger:

- a) ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse med angivelse af den taksionomiske gruppe og sortens foreløbige betegnelse, ansøgningsdatoen samt navn og adresse på ansøgeren, på forædleren og på en eventuel involveret befuldmægtiget
- b) alle afsluttede sager vedrørende ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse tillige med de i litra a) omhandlede oplysninger
- c) forslag til sortsbetegnelser
- d) oplysning om ny ansøger eller ny befuldmægtiget
- e) på forlangende, eventuel tvangsfuldbyrdelse som omhandlet i artikel 24 og 26.

2. Sortsmyndigheden fører et register over EF-sortsbeskyttelse, hvori der efter meddelelse af EF-sortsbeskyttelse indføres følgende oplysninger:

- a) sortens art og sortsbetegnelse
- b) den officielle sortsbeskrivelse eller en henvisning til dokumenter i Sortsmyndighedens besiddelse, i hvilke den officielle sortsbeskrivelse indgår som en integrerende del af registret
- c) for sorter, til hvis frembringelse der til stadighed skal anvendes materiale af visse komponenter, en henvisning til disse komponenter
- d) navn og adresse på indehaveren, forædleren og enhver fuldmægtig
- e) tidspunktet for EF-sortsbeskyttelsens indtræden og ophør samt ophørsgrunden
- f) på forlangende, eventuel eksklusiv licens ifølge aftale og eventuel tvangslicens, herunder navn og adresse på licenstageren
- g) på forlangende, eventuel tvangsfuldbyrdelse som omhandlet i artikel 24
- h) hvis indehaveren af en oprindelig sort og forædleren af en sort, som i det væsentlige er afledt af den oprindelige sort, begge ønsker det, identifikation af sorterne som henholdsvis oprindelige og i det væsent-

lige afledte, herunder sortsbetegnelserne og de involverede parterers navne. En anmodning fra den ene af parterne er kun tilstrækkelig, hvis vedkommende har fået enten en uanfægtet anerkendelse fra den anden part i medfør af artikel 99 eller en endelig afgørelse eller en endelig dom i medfør af de bestemmelser i forordningen, der omhandler identifikation af de pågældende sorter som henholdsvis oprindelige og i det væsentlige afledte.

3. Andre særlige forhold eller eventuelle betingelser for optagelse i de to registre kan anføres i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

4. Den officielle sortsbeskrivelse kan med hensyn til kendetegnenes antal og art eller den konstaterede forekomst af disse kendetegn på Sortsmyndighedens initiativ og efter høring af indehaveren tilpasses de til enhver tid gældende retningslinjer for beskrivelse af sorter af den pågældende taksionomiske gruppe, hvis det er nødvendigt, for at gøre sortsbeskrivelsen sammenlignelig med beskrivelser af andre sorter af den pågældende taksionomiske gruppe.

Artikel 88

Aktindsigt

1. De i artikel 87 nævnte registre er åbne for aktindsigt.

2. I tilfælde af legitim interesse gives der i overensstemmelse med betingelserne i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 aktindsigt vedrørende:

- a) akterne vedrørende en ansøgning om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse
- b) akterne vedrørende EF-sortsbeskyttelse, der allerede er meddelt
- c) dyrkningen med henblik på teknisk afprøvning af en sort
- d) dyrkningen med henblik på den tekniske efterkontrol af en sorts fortsatte beståen.

3. Hvad angår sorter, til hvis frembringelse der til stadighed skal anvendes materiale med visse komponenter, undtages alle oplysninger om komponenterne, herunder deres dyrkning, fra aktindsigt efter anmodning fra ansøgeren om EF-sortsbeskyttelse. En anmodning om undtagelse fra aktindsigt kan ikke fremsættes, efter at der er truffet afgørelse om ansøgningen om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse.

4. Materiale, der er forelagt eller modtaget i forbindelse med en afprøvning som omhandlet i artikel 55, stk. 4, og artikel 56 eller en efterkontrol som omhandlet i artikel 64, må ikke af de organer, der er kompetente i henhold til denne forordning, udleveres til andre, medmindre den berettigede giver sit samtykke, eller udleveringen er påkrævet som led i det i denne forordning foreskrevne samarbejde om afprøvning eller i henhold til retsforrifter.

*Artikel 89***Regelmæssigt udkommende publikationer**

Sortsmyndigheden offentliggør mindst hver anden måned en publikation, der skal indeholde de oplysninger, som indføres i registrene i medfør af artikel 87, stk. 1 og stk. 2, litra a), d), e), f), g) og h), og som endnu ikke er offentliggjort. Sortsmyndigheden offentliggør også en årsrapport, der skal indeholde de oplysninger, den betragter som formålstjenlige, dog mindst en liste over gældende EF-sortsbeskyttelse, beskyttelsens indehavere, datoerne for meddelelse og udløb samt de godkendte sortsbetegnelser. De nærmere enkeltheder i forbindelse med disse publikationer fastlægges af administrationsrådet.

*Artikel 90***Udveksling af oplysninger og publikationer**

1. Sortsmyndigheden og medlemsstaternes kompetente sortsmyndigheder tilsender efter anmodning, uden at anvendelsen af reglerne for fremsendelse af resultater af tekniske afprøvninger derved indskrænkes, til eget brug og vederlagsfrit hinanden et eller flere eksemplarer af deres publikationer samt andre relevante oplysninger om ansøgt eller meddelt ejendomsret.

2. De i artikel 88, stk. 3, omhandlede oplysninger meddeles ikke, medmindre

a) oplysningerne er nødvendige for gennemførelsen af en afprøvning eller efterkontrol som omhandlet i artikel 55 og 64

b) ansøgeren eller indehaveren af EF-sortsbeskyttelsen giver sit samtykke hertil.

*Artikel 91***Administrativt og retsligt samarbejde**

1. Sortsmyndigheden, prøvningsmyndighederne i artikel 55, stk. 1, og medlemsstaternes retter eller andre kompetente myndigheder yder efter anmodning hinanden bistand ved at meddele oplysninger eller give adgang til sagsakter vedrørende sorten og prøver og dyrkning heraf, medmindre denne forordning eller national lovgivning bestemmer andet. Giver Sortsmyndigheden og prøvningsmyndighederne retter eller anklagemyndigheder adgang til sagsakter, prøver og dyrkning heraf, er denne adgang ikke underkastet de i artikel 88 omhandlede begrænsninger, og den adgang, som prøvningsmyndighederne giver, er ikke underkastet en afgørelse truffet af Sortsmyndigheden i medfør af samme artikel.

2. Efter modtagelse af en retsanmodning fra Sortsmyndigheden foretager medlemsstaternes retter eller andre kompetente myndigheder på Sortsmyndighedens vegne og inden for rammerne af deres kompetence undersøgelser eller andre retslige handlinger i forbindelse hermed.

FEMTE DEL**INDVIRKNING PÅ ANDRE RETSFORSKRIFTER***Artikel 92***Forbud mod dobbeltbeskyttelse**

1. Der må ikke meddeles nogen form for national sortsbeskyttelse eller noget patent for en sort, for hvilken der allerede er meddelt EF-sortsbeskyttelse. En ret, der er meddelt i modstrid med første punktum, er uden virkning.

2. Hvis indehaveren inden meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse har fået meddelt en anden ret som nævnt i stk. 1 for den samme sort, kan han ikke påkalde sig den hermed forbundne beskyttelse for den pågældende sort, så længe EF-sortsbeskyttelsen er gældende.

*Artikel 93***Anvendelse af national ret**

Påberåbelse af rettigheder på grundlag af EF-sortsbeskyttelsen er kun undergivet begrænsninger i medlemsstaternes retsregler, for så vidt dette udtrykkeligt er anført i denne forordning.

SJETTE DEL

CIVILRETTLIGE KRAV, KRÆNKELSER, KOMPETENCE

Artikel 94

Krænkelse

1. Hvis en person
  - a) med hensyn til en sort, for hvilken der er meddelt EF-sortsbeskyttelse, foretager en af de i artikel 13, stk. 2, omhandlede handlinger uden at være berettiget hertil, eller
  - b) ikke anvender en sortsbetegnelse korrekt som omhandlet i artikel 17, stk. 1, eller ikke giver de relevante oplysninger som omhandlet i artikel 17, stk. 2, eller
  - c) i modstrid med artikel 18, stk. 3, benytter sortsbetegnelsen for en sort, for hvilken der er meddelt EF-sortsbeskyttelse, eller en betegnelse, der kan forveksles med en sådan sortsbetegnelse

kan indehaveren kræve, at krænkelsen bringes til ophør, eller at der betales en rimelig godtgørelse, eller begge dele.

2. Hvis den pågældende har handlet forsætligt eller uagtsomt, er han desuden forpligtet til at erstatte indehaveren eventuel yderligere opstået skade som følge af krænkelsen. Ved simpel uagtsomhed kan dette krav ned sættes i forhold til graden af den simple uagtsomhed, men dog ikke så meget, at det bliver mindre end den fordel, den krænkende part har haft som følge af krænkelsen.

Artikel 95

Handlinger inden meddelelse af EF-sortsbeskyttelse

Indehaveren kan kræve en rimelig godtgørelse af enhver, der i perioden fra offentliggørelsen af ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse og meddelelsen heraf har foretaget en handling, som efter denne periode ville være forbudt som følge af EF-sortsbeskyttelsen.

Artikel 96

Forældelse

Krav i medfør af artikel 94 og 95 forældes tre år efter det tidspunkt, på hvilket EF-sortsbeskyttelsen er blevet endeligt meddelt, og indehaveren har fået kendskab til handlingen og den person, der har begået overtrædelsen, og i mangel af et sådant kendskab 30 år efter afslutningen af den pågældende handling.

Artikel 97

Komplementær anvendelse af nationale retsregler om krænkelse

1. Har en person som omhandlet i artikel 94 gennem krænkelsen opnået en gevinst på bekostning af indehaveren eller en licenstag, anvender de i medfør af artikel 101 eller 102 kompetente retter den nationale lovgivning, herunder den internationale privatret, for så vidt angår udlevering heraf.
2. Stk. 1 gælder også for andre krav, der måtte opstå som følge af foretagelse eller undladelse af handlinger i medfør af artikel 95 i perioden fra offentliggørelsen af ansøgningen om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse til afslutningen af behandlingen heraf.
3. I øvrigt bestemmes EF-sortsbeskyttelsens retsvirkninger udelukkende efter denne forordning.

Artikel 98

Påstand om ret til EF-sortsbeskyttelse

1. Hvis EF-sortsbeskyttelse er blevet meddelt en person, som ikke efter artikel 11 er berettiget dertil, kan den berettigede kræve at få EF-sortsbeskyttelsen overdraget til sig, uden at hans adgang til andre retsmidler i henhold til medlemsstatens lovgivning derved begrænses.
2. Er en person kun berettiget til en del af EF-sortsbeskyttelsen, kan vedkommende i overensstemmelse med stk. 1 kræve at blive medindehaver heraf.
3. Krav i medfør af stk. 1 og 2 kan kun gøres gældende inden for en frist på fem år fra offentliggørelsen af meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, såfremt indehaveren af EF-sortsbeskyttelsen ved meddelelsen eller erhvervelsen vidste, at han ikke eller kun delvis var berettiget til EF-sortsbeskyttelsen.
4. Den berettigede kan tilsvarende gøre krav i medfør af stk. 1 og 2 gældende med hensyn til en ansøgning om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse, som er indgivet af en ansøger, der ikke eller kun delvis er berettiget dertil.

Artikel 99

Ret til sortsidentifikation

Indehaveren af en oprindelig sort og forædleren af en sort, som i det væsentlige er afledt af den oprindelige sort, har ret til at få identifikationen af de pågældende

sorter anerkendt som henholdsvis oprindelig og i det væsentlige afledt.

Artikel 100

Retlige følger af en ændring af ejerforholdet vedrørende EF-sortsbeskyttelsen

1. I tilfælde af en fuldstændig ændring af ejerforholdet vedrørende EF-sortsbeskyttelsen som følge af en endelig dom afsagt i medfør af artikel 101 eller 102 efter påberåbelse af en ret til sortsidentifikation som omhandlet i artikel 98, stk. 1, bortfalder licenser og andre rettigheder ved inførelsen af navnet på den berettigede i registret over EF-sortsbeskyttelse.

2. Har indehaveren eller en licenstagere inden anlæggelsen af en sag i medfør af artikel 101 eller 102 foretaget en af de i artikel 13, stk. 2, omhandlede handlinger eller truffet faktiske og seriøse forberedelser dertil, kan vedkommende fortsætte eller foretage de pågældende handlinger, hvis han anmoder den nye indehaver, der er indført i registret over EF-sortsbeskyttelse om en ikke-eksklusiv licens. Anmodningen skal fremsættes inden for den i gennemførelsesbestemmelserne fastsatte frist. Licensen kan bevilges af Sortsmyndigheden, hvis parterne ikke kan nå til enighed. Artikel 29, stk. 3 til 7, finder tilsvarende anvendelse.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren eller licenstagere var i ond tro på det tidspunkt, hvor vedkommende påbegyndte handlingerne eller forberedelserne.

Artikel 101

Kompetence og procedure med hensyn til civile søgsmål og krav

1. Lugano-konventionen og de supplerende bestemmelser i denne artikel og denne forordnings artikel 102 til 106 finder anvendelse på de i artikel 94 til 100 omhandlede søgsmål og krav.

2. Søgsmål af den i stk. 1 omhandlede art anlægges ved retterne

a) i den medlemsstat eller anden i Lugano-konventionen deltagende stat, hvor sagsøgte har bopæl eller hovedsæde eller i mangel heraf et forretningssted, eller

b) hvis denne betingelse ikke er opfyldt i nogen af medlemsstaterne eller i nogen af de i Lugano-konventionen deltagende stater, i den medlemsstat, hvor sagsøgeren har bopæl eller hovedsæde eller i mangel heraf et forretningssted, eller

c) hvis denne betingelse ikke er opfyldt i nogen medlemsstat, i den medlemsstat, hvor Sortsmyndigheden har sit hjemsted.

Den kompetente ret kan træffe afgørelse om krænkelser, uanset i hvilken medlemsstat de påstås at være begået.

3. Søgsmål vedrørende krænkelser kan også anlægges ved retten på det sted, hvor skadetilføjeisen er sket. I så faldt er retten kun kompetent til at træffe afgørelse vedrørende krænkelser, der påstås at være begået i den medlemsstat, som retten henhører under.

4. Procesformerne og de kompetente retter er dem, der følger af lovgivningen i den stat, der er bestemt i medfør af stk. 2 eller 3.

Artikel 102

Supplerende bestemmelser

1. Søgsmål om berettigelse i medfør af artikel 98 i denne forordning anses for ikke at være omfattet af Lugano-konventionens artikel 5, stk. 3 og 4.

2. Uanset artikel 101 i denne forordning finder Lugano-konventionens artikel 5, stk. 1, og artikel 17 og 18 anvendelse.

3. Ved anvendelsen af artikel 101 og 102 i denne forordning bestemmes en parts bopæl eller hovedsæde ifølge Lugano-konventionens artikel 52 og 53.

Artikel 103

Gældende restsplejeregler

Når nationale retter er kompetente i medfør af artikel 101 og 102, gælder de restsplejeregler, der i den pågældende medlemsstat finder anvendelse på samme type sager om tilsvarende former for national ejendomsret, jf. dog artikel 104 og 105.

Artikel 104

Søgsmålsadgang ved krænkelser

1. Søgsmål om krænkelser kan anlægges af indehaveren. En licenstagere kan anlægge et sådant søgsmål, medmindre dette udtrykkeligt er udelukket ved en aftale med indehaveren i tilfælde af en eksklusiv licens eller er udelukket af Sortsmyndigheden i medfør af artikel 29 eller artikel 100, stk. 2.

2. Enhver licenstagere har ret til at indtræde i et af indehaveren anlagt søgsmål om krænkelser med henblik på at opnå erstatning for den skade, vedkommende selv har lidt.

Artikel 105

Forpligtelse for de nationale retter og andre myndigheder

En national ret eller anden myndighed, som behandler en sag om EF-sortsbeskyttelse, skal betragte EF-sortsbeskyttelsen som gyldig.

*Artikel 106***Udsættelse af sagen**

1. Vedrører et søgsmål krav som omhandlet i artikel 98, stk. 4, og afhænger afgørelsen af, om sorten kan beskyttes i medfør af artikel 6, kan der første træffes afgørelse, når Sortsmyndigheden har truffet afgørelse om ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse.

2. Vedrører et søgsmål en meddelt EF-sortsbeskyttelse, med hensyn til hvilken der er indledt en sag om annulla-

tion eller fortabelse i medfør af artikel 20 og 21, kan sagens behandling udsættes, for så vidt afgørelsen afhænger af EF-sortsbeskyttelsens gyldighed.

*Artikel 107***Strafbarhed ved krænkelse af EF-sortsbeskyttelse**

Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til at sikre, at der for krænkelse af EF-sortsbeskyttelse indføres de samme straffebestemmelser som for krænkelse af tilsvarende former for national ejendomsret.

SYVENDE DEL

**BUDGET, FINANSKONTROL, FÆLLESSKABSRETLIGE
GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER***Artikel 108***Budget**

1. Alle Sortsmyndighedens indtægter og udgifter anslås for hvert regnskabsår og opføres på dennes budget. Regnskabsåret falder sammen med kalenderåret.

2. Indtægter og udgifter på budgettet skal balancere.

3. De budgetterede indtægter består, foruden af eventuelle andre indtægter, af provenuet af de gebyrer, der i medfør af artikel 83 skal betales på grundlag af det i artikel 113 omhandlede gebyrregulativ, og i det omfang, det er nødvendigt, af et tilskud fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

4. De budgetterede udgifter består, foruden af eventuelle andre udgifter, af Sortsmyndighedens faste omkostninger og omkostninger i forbindelse med Sortsmyndighedens almindelige drift, herunder de beløb, der skal betales til prøvningsmyndighederne.

det straks dette overslag til Kommissionen sammen med stillingsfortegnelsen og begrundelsen og eventuelt sin udtalelse. Kommissionen sender dette materiale til Fællesskabernes budgetmyndighed og kan til overslaget føje en udtalelse indeholdende et afvigende overslag.

3. Administrationsrådet vedtager budgettet, som ligeledes omfatter Sortsmyndighedens stillingsfortegnelse. Såfremt overslaget omfatter et tilskud som omhandlet i artikel 108, stk. 3, tilpasses budgettet i givet fald til bevillingerne på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

*Artikel 110***Budgettets gennemførelse**

Præsidenten gennemfører Sortsmyndighedens budget.

*Artikel 111***Kontrol****Opstilling af budgettet**

1. Præsidenten opstiller en gang om året et overslag over Sortsmyndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og fremsender det senest den 31. marts hvert år til administrationsrådet sammen med en stillingsfortegnelse og, såfremt der i overslaget opereres med et tilskud som omhandlet i artikel 108, stk. 3, en begrundelse herfor.

2. Såfremt der i overslaget opereres med et tilskud som omhandlet i artikel 108, stk. 3, sender administrationsrå-

1. Kontrollen med de af Sortsmyndigheden indgæede forpligtelser og afholdelsen af alle udgifter samt kontrollen med fastlæggelsen og inkasseringen af alle indtægter sker gennem en finansinspektør, der er udpeget af administrationsrådet.

2. Præsidenten fremsender senest den 31. marts hvert år regnskabet over alle Sortsmyndighedens indtægter og udgifter i det forløbne regnskabsår til Kommissionen, administrationsrådet og De Europæiske Fællesskabers Revisionsret. Revisionsretten reviderer regnskabet i henhold til de relevante bestemmelser, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Administrationsrådet meddeler Sortsmyndighedens præsident decharge for gennemførelsen af budgettet.

Artikel 112

Finansielle bestemmelser

Administrationsrådet vedtager efter udtalelsen fra Revisionsretten de interne finansielle bestemmelser, hvori navnlig specificeres reglerne for opstilling og gennemførelse af Sortsmyndighedens budget. De finansielle bestemmelser skal så vidt muligt svare til bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget og må kun afvige fra disse, hvis det er nødvendigt på grund af særlige krav i forbindelse med Sortsmyndighedens drift.

Artikel 113

Gebyrregulativet

1. I gebyrregulativet fastsættes navnlig de tilfælde, i hvilke der i medfør af artikel 83, stk. 1, skal betales gebyrer, samt de pågældende gebyrers størrelse og opkrævning.

2. Der skal mindst opkræves gebyr i følgende tilfælde:

- a) behandling af en ansøgning om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse; dette gebyr dækker
    - formel prøvelse (artikel 53)
    - materiel prøvelse (artikel 54)
    - prøvelse af sortsbetegnelsen (artikel 63)
    - afgørelsen (artikel 61 og 62)
    - den dermed forbudne offentliggørelse (artikel 89)
  - b) tilrettelæggelse og gennemførelse af den tekniske afprøvning
  - c) behandling af en klage, herunder afgørelsen
  - d) hvert år af EF-sortsbeskyttelsens varighed.
3. a) Med forbehold af litra b) og c) fastsættes gebyrernes størrelse på en sådan måde, at provenuet heraf i princippet sikrer, at Sortsmyndighedens budget balancerer.
- b) Det tilskud, der er omtalt i artikel 108, stk. 3, kan imidlertid i en overgangsperiode indtil den 31. december i det fjerde år efter den dato, der er fastsat i artikel 118, stk. 2, dække udgifterne i forbindelse med Sortsmyndighedens indkøringsfase. I overens-

stemmelse med proceduren i artikel 115 kan denne periode forlænges om nødvendigt i højst et år.

- c) I den ovenfor nævnte overgangsperiode kan det tilskud, der er omtalt i artikel 108, stk. 3, desuden dække visse af Sortsmyndighedens udgifter i forbindelse med visse aktiviteter bortset fra behandling af ansøgninger, tilrettelæggelse og gennemførelse af tekniske afprøvninger samt behandling af klager. Disse aktiviteter præciseres nærmere, senest ét år efter vedtagelsen af denne forordning, i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

4. Gebyrregulativet vedtages efter proceduren i artikel 115, efter at administrationsrådet er blevet hørt om udkastet til de påtænkte foranstaltninger.

Artikel 114

Andre gennemførelsesbestemmelser

1. De nærmere regler for anvendelsen af denne forordning fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne. De skal navnlig indeholde bestemmelser om

- den indbyrdes forbindelse mellem på den ene side Sortsmyndigheden, og på den anden side prøvningsmyndigheder, organer og afdelinger som omhandlet i artikel 30, stk. 4, og artikel 55, stk. 1 og 2
- forhold som omhandlet i artikel 36, stk. 1, og artikel 42, stk. 2
- proceduren ved appelkamrene.

2. Uden at dette berører artikel 112 og 113 vedtages alle de gennemførelsesbestemmelser, der er nævnt i denne forordning, efter proceduren i artikel 115, efter at administrationsrådet er blevet hørt om udkastet til de påtænkte foranstaltninger.

Artikel 115

Procedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når proceduren i denne artikel skal følges, forelægger Kommissionens repræsentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for afgørelsen, som Rådet skal træffe på forslag fra Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanter for medlemsstaterne, den

vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.
- b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissio-

sionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget forelægges for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

OTTENDE DEL

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 116

Undtagelser

1. Uanset artikel 10, stk. 1, litra a), og uden at dette berører bestemmelserne i artikel 10, stk. 2 og 3, anses en sort også for at være ny i tilfælde, hvor sortsbestanddele eller udbytte deraf ikke er blevet solgt eller på anden måde overdraget til andre af forædleren eller med dennes samtykke inden for Fællesskabets område med henblik på udnyttelse af sorten mere end fire år, eller af druesorter og træarter mere end seks år, inden denne forordnings ikrafttræden, hvis ansøgningsdatoen ligger inden for et år efter den omhandlede ikrafttræden.

2. Stk. 1 finder også anvendelse på sådanne sorter i tilfælde, hvor der er meddelt national sortsbeskyttelse i en eller flere medlemsstater før denne forordnings ikrafttræden.

3. Uanset artikel 55 og 56 skal den tekniske afprøvning af disse sorter så vidt muligt foretages af Sortsmyndigheden på grundlag af de disponible resultater af enhver procedure for meddelelse af national sortsbeskyttelse og efter aftale med den myndighed, som har gennemført proceduren.

4. For EF-sortsbeskyttelse meddelt i henhold til stk. 1 eller 2 gælder følgende:

— artikel 13, stk. 5, litra a), finder ikke anvendelse på i det væsentlige afledte sorter, hvis eksistens var almindelig kendt i Fællesskabet inden datoen for denne forordnings ikrafttræden

— artikel 14, stk. 3, fjerde led, finder ikke anvendelse på landbrugere, der i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, fortsat benytter etablerede sorter, hvis de før denne forordnings ikrafttræden allerede anvendte sorten til det formål, der er beskrevet i artikel 14, stk. 1, uden at betale vederlag; denne bestemmelse finder anvendelse indtil den 30. juni i det syvende år efter året for forordningens ikrafttræden. Inden dette tidspunkt fremlægger Kommissionen en rapport, hvori den sort for sort redegør for situationen med hensyn til de etablerede sorter. Ovennævnte periode vil kunne

forlænges ved de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages i medfør af artikel 114, dersom Kommissionens rapport gør det berettiget

— uden at dette berører de rettigheder, der knytter sig til national sortsbeskyttelse, finder artikel 16 tilsvarende anvendelse på handlinger vedrørende materiale, der af forædleren eller med dennes samtykke er blevet overdraget til andre inden datoen for denne forordnings ikrafttræden, når disse handlinger udføres af en person, der inden denne dato allerede udførte sådanne handlinger eller havde truffet faktiske og seriøse forberedelser hertil.

Hvis sådanne tidligere handlinger har medført tilsigtet videreformering i henhold til artikel 16, litra a), er det nødvendigt at indhente indehaverens tilladelse til videreformering efter udløbet af det andet år, eller for druesorter og træarter efter udløbet af det fjerde år, efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

— Uanset artikel 19 nedsættes varigheden af EF-sortsbeskyttelsen med den længste periode

— i hvilken sortsbestanddele eller udbytte deraf er blevet solgt eller på anden måde overdraget til andre af forædleren eller med dennes samtykke inden for Fællesskabets område med henblik på udnyttelse af sorten som fastslået på grundlag af resultaterne af proceduren for meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for så vidt angår stk. 1

— i hvilken en national sortsbeskyttelse/nationale sortsbeskyttelser har været gældende for så vidt angår stk. 2

men ikke med mere end fem år.

Artikel 117

Overgangsbestemmelser

Sortsmyndigheden oprettes så betids, at den fra den 27. april 1995 til fulde kan varetage de opgaver, der er pålagt den ved denne forordning.

*Artikel 118***Ikrafttræden**

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Artikel 1, 2 og 3, 5 til 29 og 49 til 106 anvendes fra den 27. april 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1994.

På Rådets vegne

Th. WAIGEL

Formand